

ГОЛОС УКРАЇНИ

Влада — Радамі!

Газета Верховної Ради України

◆ № 44 [294] ◆ Середа, 11 березня 1992 року ◆

Ціна 30 коп.

ПОЧЕСНИМ членом республіканського громадсько-історичного центру «Бабин Яр» обраний Президент України Леонід Кравчук. Посвідчення про це, квітлеючу медаль, засновану на честь 50-річчя уцінення пам'яті жертв Бабиного Яру, а також пам'ятні згадки вручив йому 10 березня голова Центру Олександр Шлак. Цей відзнак Леонід Кравчук удостоєний за особисті заслуги в уціненні пам'яті жертв фашистського геноциду.

Відбулась розмова про подальшу діяльність Центру, активізацію його пошуку по встановленню прізвищ невідомих загиблих. Із іменем підкреслювалось на зустрічі, повинні бути навіям вписані в історію України і залишитись на завжди в пам'яті людства.

Зустріч Голови Верховної Ради України Івана Плюща з Надзвичайним і Повноважним Послом Австралії в Україні Казаном Хоутом 9 березня 1992 року.
Фото Миколи КОЗЛОВСЬКОГО.

КУРТОРНІ НОВИНИ

Як стало відомо з поінформованих кіл, Голова Верховної Ради Криму Микола Багров зараз перебуває на лікуванні в Кисловодську. Поруч, у Мінеральних Водах, проводить відпустку Президент Росії Борис Єльцин. Випадковість?

ЯК ПОВІДОМИЛИ в пресцентрі МЗС України, в Києві було укладено угоду про консулські відносини між Україною та Австралією. З української сторони документ підписав начальник консулського управління МЗС України Петро Сардачук, з австралійської — Надзвичайний і Повноважний Посол Австралії в Україні Казем Хоу.

З'являючись відряду, що належить до прескваліфікації ліквідатора телестудії популярної дитячої спільноти Лайви Вайкуле. Показує на телеекрані з ігноруванням новини, які транслювали на першій традиційній щоденної свідки з Олександром Навією. Показує свій черговий заворужуючий жінки, яка звертала мова, що сьогодні від політики неможливо нічого побачити. Багато розмови в нолі близьких друзів переносить переказувати на політику.

ПЕРШИЙ ВНОСОК У НОВИЙ ФОНД

9 БЕРЕЗНЯ ВІДБУЛОСЯ ЗАСІДАННЯ ПРЕЗІДІУМУ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ. ОДНЕ СЕРЕД ІНШИХ ПИТАНЬ РОЗГЛЯНУЛО І ЗАТВЕРДИЛО ПОЛОЖЕННЯ ПРО ФОНД «ДЕРЖАВНА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ УКРАЇНИ». Його призначення — матеріальна підтримка державних програм економічного і соціального розвитку республіки, захасту її територіальної цілісності, відновлення та розвитку національної культури. Фонд створиться з пожертвувань і добровільних внесків громадян, іноземних громадян, організацій, підприємств, фондів, інших заходів. З цієї мети а в установах банків, розташованих на території держави, підтримуються розрахуноків ризиків. Використання коштів здійснюється через міністерства, адміністрації, Раду Міністрів Республіки Крим, об'єднання, Національну та Севастопольську місцевості. Першою внеском до фонду вирішила зробити члена Президії Верховної Ради України, які нараховують свій трудовий заробіток.

НЕ ВАРТО ПОСПІШАТИ

Питання про об'єднання Румунії й Молдовою поки що парадоксальне, зазнає румунський міністр автономії Константіну. Один ала додає, що сторони зможуть повернутися до нього через кілька років, мова в обох країнах йде про старі союзи політики в економічній системі.

Репліка

НЕ ТОЙ ПАСАЖ

А далі співачка втілює там, від чого її, відверто каже, сторони. Вона висловила жаль з приводу того, що в Азербайджані, Грузії, Молдові, Україні десь хтось і гинуть люди. Що сьогодні в Україні, в інших державах і близьких сусідів, то там справді тривають постріли і навіть пущені в ході релігійних установи «Град». Але

щоб щось подібне діялося на українській землі — вступила в уст заставити співачку. Припускаю, що Лайва Вайкуле просто обманює. Але чому проковтала в даному разі небувалої спільноти — досвідчена Тетяна Митюхан? Чи можливо, вона теж ж думати свого часу всім у приєднанні до судили пісню у приєднанні

ПОЛК ЗАЛИШАЄТЬСЯ УКРАЇНОЮ

Конфліктна ситуація, яка склалась у дислокованій в Україні авіаційній дивізії, схоже, вирівнюється мирним шляхом. Єдиний у дивізії авіаційний корпус Співдружності транспортний полк унікальних літаків-заправників ІЛ-78, датиніх літаків, як і інші, там і відійде вантажів, а також окрему авіацію ІЛ-12 налімає міністра оборони України генерал-полковник Костянтин Морозов, переїде із складу стратегічних сил ССД у Збройні Сили України. Натомість, що правдом до конфлікту стала відмова командувача дивізії винокувати розподілення центру про відправку до Росії транспортних літаків, а логіка складання більшістю її особового складу протидіє на вірність народом України.

І ВСІ ЗРАДІЛИ

в Нагірному Карабасі відстає азербайджанського Прихиздана Муталібова. У заяві парламенту Нагірно-Карабаської Республіки засвідчується сподіваєся, що хитра керівництв а Бану одкриває від розв'язання міжнародного конфлікту.

ТАДЖИКИСТАН ЗОБОВ'ЯЗУЄТЬСЯ

зробити все можливе для забезпечення прав людини в основних громадянських свободах в республіці. Таку заяву зробив, вступаючи в ООН, таджикський міністр закордонних справ Канюлов.

Лайва Вайкуле, де постійно прохотує розмовити таї слова: «Ох, варіація, ох, переліки! Лайва Вайкуле, як і інші, там і відійде вантажів, а також окрему авіацію ІЛ-12 налімає міністра оборони України генерал-полковник Костянтин Морозов, переїде із складу стратегічних сил ССД у Збройні Сили України. Натомість, що правдом до конфлікту стала відмова командувача дивізії винокувати розподілення центру про відправку до Росії транспортних літаків, а логіка складання більшістю її особового складу протидіє на вірність народом України.

Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ

У наступному випуску

100 ДНІВ
ПРЕЗИДЕНТА

Інтер'ю Леоніда Кравчука спеціально для «Голосу України».

Читайте в номері

12 МАЛИЙ ГЕРБ УКРАЇНИ

Я не маючого до політиці пристрастності, і не через ність там ідеологічних упередженостей. Сама з аргументами протидіє ідеологічній навіяності переконаний.

ОБ'ЯВЛЯЮСЬ думками з українськими парламентаріями про нинішнє становище в Молдові; особливо в районі Ду-боссар, — така мета відвідування. Українці делегують молодих парламентарів. Гості зустрілись із заступником Голови Верховної Ради України Володимиром Гриньком, мавши бесіду з головою ради постійних комісій, депутатами.

РОСІЇ потрібна армія й авіаційна війська до кінця, зазнає депутат Верховної Ради Російської Федерації Руманов. За його словами, в проєкті нової російської конституції вже передбачено створення власних збройних сил.

ВЛАСТІ Москви відзначили прохання ради прокуратури утворення прохоту 17 березня мітинг на Манежній площі. Ця акція була за невдалим планувалась на підтримку спільноти з'їзду народних депутатів колишнього СРСР, який російський парламент оголосив незаконним.

ЗЕМЛЮБАТО, ПРОБЛЕМ, ВИХІД Є

Ранкове засідання 10 березня

Після традиційної «розминки» з приводу порядку денного депутати заслушали інформацію голови Держкомітету із земельної реформи В. Чепкова і щодо Запону про зміни і доповнення до Земельного кодексу України. Співдоповідачем був секретар Комісії Верховної Ради України з питань агропродовольчої комплексу О. Мороз. З обговоренням альтернативного законопроекту з цього питання виступив народний депутат О. Сутинько.

Після того, як депутати, перейшовши до наступних проблем нашої України, всі-таки приступили до головного Запону земельної реформи, можна було почути різноманітні. Всіми і депутатами-аграріями, які голубилися в сесійному залі, загрозливо відставили урядові і парламентам, і мільйонам українських селян, для яких земля то не просто предмет для законопротий діяльності.

«В землі — наша правда, а земля — наше коріння», — «Пішчани», а тому був не таний собі політ «високого штилю» поетичного. То усім, домішених сути питання, земля — питання про владу. І не тільки про неї, а й про велику кількість набагато земських речей. Але такий зав'язаний для коняго. Наприклад, як усунути мн, вешті-решті, той моторний парадом останніх 70 років: ходимо по набитих

чорноземом планетів, а думам про шмат хліба насутидо.

На попередніх засіданнях більшість депутатів виступала потужно і в собі «високу упередженість» проти «куркульства-гитавства» і проголосували за приватизацію сільської землі, чим і уявили ривість усіх форм господарювання на землі: державної, колективної і приватної. Саме це і стало приводом до внесення змін і доповнень до Земельного кодексу України, цієї земельної Біблії сучасного селянства (чи, як сказав І. Плячок, «земельної Конституції», з якої публікує всі інші закони про землю).

В. Чепков так аналізує цей момент: «Концентрацію сути землі і доповнень до Земельного кодексу полягає у визначенні суб'єкта приватної та колективної форми власності на землю, порядку передачі земельних ресурсів у власність, органи, що здійс-

нюють до передачі, принципів передачі земель», розмежування державної власності на землю Республіки Крим». Сподіваючись, і з нею можна було б погодитися, якби не одне «але». А саме — майже всі пункти, перераховані В. Чепковим, увійшли до переліку «толовних претензій депутатів до запропонованого законопроекту. Все нібито і є в Законі, і в той же час нечітко визначено механізм передачі землі і контролю за цим процесом. Немає визначення остаточного розмежування державної, колективної і приватної землі. Попри всі раніше прийняті законодавчі акти в Україні невідомо, скільки ж землі і яким чином можна одержати її у власність для різних видів сільськогосподарської діяльності. (Депутати навіть досягли «вільного дошкилюди одної опому» сатиричними і з розуму праявничий юридичної казустики; наприклад, як вжити із становища, коли багато сільських земельних спорів. Як це, земля для цього мало — всього 10 відсотків).

Нейтливо визначено, кому винести земельні справи. Як по місцевим сільським Радам, то як уникнути чиновницького свавілля або упередженого ставлення до окремих селян. Невідомо पनि що й плата за землю, як і, коли, як, на жаль, і завжди, «забукував» механізм: морни закону є, а в тому, як їх нашіптимальніше вжити в життя, однакості немає.

На щастя, із задоволенням можна констатувати й приємний факт: мовчави оргопреси. Жодного відвертого концептуального заперечення на кішлат «селяни душою» приросли до колективного господарювання, тому колотили й раділи — не руш. Зауважля, правда, деякі знайомих мовили, що, так би мовити, може потрапити до рук «іововлених товстосумів», що на ній працює, що не можна микати впровадженні колгоспно-радосних ноней на нікому в вільних фермерів.

Мовлячи, що, так би мовити, відносини далекого бою, який марксистсько-ленінський земельний «новатор» має потрапити. (А хто сумніви, який замість до найбільшого гастроному чи сільського лавки, «невеличкі атракції» наших приватівачів).

Як на мене, цілком серйозно треба поставитися ось

до якої проблеми. Деякі депутати вивчилися запропонованим урядом Законом «агратарий співмовності»: мовля, він якимось чином не враховує інтереси городян і жителів селищ або робить це не дуже переконливо. В жоду с'яй резон: враховуючи, що з села через нестерпні умови життя до міста виїхало багато людей, всі хотіли б згодом повернутися і господарювати по-новому, в Законі треба передбачити можливість їхнього повернення. І не тільки під виглядом давальця чи огородинця.

Депутат В. Яворівський вирішив «скрепити» всі за запропоновані законопроекти і депутатські пропозиції на сільському засіданні публіцистичної комісії і в черговий раз Закону уже не в першому читанні, а достатньо. Щого рахувати, застали, справи на загальному радстві.

Володимир СКАЧКО, парламентський кореспондент «Голосу України».

ПРИЙЗДІТЬ. У ПЛАС СТРІЛЯЮТЬ

Делегатація парламенту Молдови, очолювана заступником Голови Верховної Ради Молдови Михайлом Пляшчуком, очолювана прес-конференцією. Поінформували журналістів про мету візиту — довести правду про становище у Молдові, запросити групу захисників, творців міжурядових відділів Молдову, щоб пересвідічили у міжпарламентській політиці і парламенту, — Михайло Пляшчук і члени делегації відповіли на запитання журналістів.

Зрозуміло, мене як колегу фотокореспондента нашої газети Олександра Гля-

дова, тяжкопораненого саме у Молдові під час виконання релігійного завдання, цікавило, як може невідомо по Молдові гарантувати безпеку запрошеним, якщо на території республіки розправляються не тільки з журналістами й політиками, в як і дітями та жінками, які опиняються у центрі бойових дій.

Михайло Пляшчук та його на комісії по боротьбі із злочинністю Віктор Берлінський повідомили, що для офіційно запрошених безпека гарантується. Запоруку її можуть бути переговори і погоджен-

ня дії з місцевими лідерами Придністров'я.

Крім того, до Молдови приїждять група з Хельсінкі, де експерти, яким ми теж гарантуємо безпеку. Президент Молдови Мірча Іонкут закликає до ООН з проханням надіслати до Молдови експерти Ради Безпечності ООН. Ми маємо всі ці гарантії гарантувати безпеку. Звичайно, у зоні конфлікту можуть бути інші експерти, що зорон потрапили до рук злочинних елементів. У селі Кочіри населення заводило зброю вільського складу, на руках 70 автоматів, але й сепаратисти роздали дубосабрами три тисячі авто-

матів. Крім того, в цьому районі є п'ять тисяч гвардійців і близько трьох тисяч козаків, озброєних кулеметами і автоматами.

Звичайно, — сказав Віктор Берлінський, — у цій ситуації важко гарантувати повну безпеку, але ми все зробимо для того, щоб ніхто з офіційно запрошених не постраждав.

А ось зовсім коротко зміст відповідальних членів делегації парламенту Молдови на їхні запитання журналістів: найбільш надійніші кри-ми на Народного фронту Молдови не виступає проти українців; національна українська культура перебуває у

глибокій депресії; Молдова не має ніяких територіальних претензій до України; у Молдову під виглядом козаків прибувають банди, які намагаються встановити в регіоні свій порядок; німці, що року прийнято спрощений переїзд кордон між Молдовою та Румунією; парламент Молдови виступає за «прозорий» кордон з Україною; сепаратизм, який у Придністров'ї підтримує ситуацію, спекулює на нібито промисловій організації парламенту Молдови.

Світлана ПИСАРЕНКО, парламентський оглядач «Голосу України».

Точка зору

ПОЛІТИКУ В РУКИ

Коштинці Радянський Союз у своїх кордонах утримувався в основному за рахунок двох чинників: «виплодових» військових сил, численних паростків національно-іово-національної боротьби, з одного боку, з іншого — потужної пропагандистської машини образу, зовнішнього «ворога» — з іншого. Цей двохсторонній процес (бути запанованим силами або завоюванням чужими) до певного часу об'єднував загалом далекі за різницею ознаками одиниці, одного роду, одного класу або загальних чинників цілком природно призвело до виникнення самостійних державних утворень, і нічого різного немає в тому, що заявляють про свій суверенітет великі й малі народи. Певне в Росії, Україні, Молдові, Грузії чи будь-де хтось всеяврий й помагає, і що

тихний приклад зашляхити без наслідкувати. Займає повна Чечні, державницькі домагані, на Татарстані, серйозні протистояння у Грузії. Україні до певного часу заважає іово-націоналістичної політиці, яка адалася уникнути подібних потривіс. Та ось уже з'являється реальна проблема Криму. Чи буде вона останньою? На це запитання відповісти складно, до тих речей, поки не буде закінчений третій і головний об'єднувальний чинник — економічний.

Якщо поглянути на Європу, то одразу впадає в око потужна тенденція до утворення спільного економічного фронту між Європою, бо попри внутрішні розбіжності країн Східного ринку інсу-

ють могутні конкуренти в регіональному масштабі. Стріма експансія Японії, США змушує Великобританію, Німеччину, Францію та інші західні держави не втрачати забути на час азаматів претез і спорути міний бар'єр перед мисливським північно-західним підприємством. До певної міри чини не поспішають інтерес наших європейських сусідів до російських союзних республік. Природа не терпить пустоти. Отже, хто перший ризикне, повернеться у пересвітність, надійність ринку на Сході, той і буде в майбутньому мати на нього найбільший вплив. А це, що ми з архітектурно інтегру-

турно народногосподарського комплексу представляємо прекрасний поглин для розширення сфери діяльності в економіці, сумішню не викликає.

За обставин, коли кожна мала чи велика, існуюча чи утворена держава має всі шанси вийти на прямі економічні контакти із закордоном, зменшується не тільки захисність, а й утримання в цілісності окремих неокордінних держав є досить проблематичним.

Економічна політичність існування старих і нових на зв'язки визначає стійкість ситуації в усьому нашому регіоні. Звичайно, спроба політичних заходів вирішувати за допомогою

створення різного роду штучних кризових ситуацій (енергетичних, паперових, продовольчих) віддає, а можливо, й перекреслює порожній об'єднання, яких би форм вони не набиравали. Це з одного боку. А з іншого — змушує шукати якщо й не зміст візиту, а його економічного партнерства в інших країнах. Згадаймо договір про постачання нафти в Україну і Румунію.

Все це веде до висновку, що на державотворчу дію мають вплив різноманітні економічні. Як правильно зауважує в одному інтерв'ю народний депутат України Володимир Яворівський, нас бреші давати в руки. Митні-товарні баталії на міжнародному етапі можуть призвести лише до погіршення ситуації.

Анатолій ФЕДОРІВ.

ДОГОВІР

між урядом України і адміністрацією Тюменської області

ПРО СТАБІЛІЗАЦІЮ ГОСПОДАРСЬКИХ ЗВ'ЯЗКІВ У 1992 РОЦІ
І РОЗВИТОК ДОВГОСТРОКОВОГО ЕКОНОМІЧНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА

Уряд України і адміністрація Тюменської області, намічені до угоди між Сторонами, враховуючи тринадцять років, які склалися між ними в освоєнні нафтогазової промисловості, з метою створення найбільш сприятливих взаємовигідних економічних умов для діяльності розвитку підприємств нафтогазової промисловості, розширення торговельно-економічного співробітництва в поставках нафти, продукції нафтової промисловості, сировини, товарів народного споживання і продовольства, створення механізму соціально-правового захисту інтересів громадян України, які працюють і проживають у Тюменській області, домовилися про наступне:

1. Сторони забезпечують у березні ц.р. укладення підприємствами, об'єднаннями і організаціями, незалежними від форм власності, господарських договорів на поставку, починаючи з березня-квітня, продукції виробничо-технічного призначення, сировини і продовольства в обсягах і по ставках, поставлених урядом України забезпечують у 1992 році поставку в Тюменську область основних видів матеріально-технічних ресурсів, товарів народного споживання і продовольства в обсягах і по ставках, які склалися у 1990 році.

Адміністрація Тюменської області, у свою чергу, забезпечує:

печить поставку на Україну, починаючи з березня поточного року, продукції виробничо-технічного призначення на рівні 1990 року, за винятком нафти, обсяг поставок якої визначено Угодою між Сторонами, Федеральною Україною на 1992 рік.

3. Для своєчасного проведення на Україні всіх видів робіт адміністрація Тюменської області забезпечує у березні-квітні ц.р. передачу поставок нафти по 3,9 млн. тонн за рахунок загальних поставок на 1992 рік.

Уряд України забезпечує у березні-квітні 1992 року з доставкою поставок в Тюменську область продукції виробничо-технічного призначення, товарів народного споживання і продовольства на взаємовигідних умовах.

4. Для координації роботи по виконанню взаємних поставок і організації контролю за дотриманням зобов'язань Сторони створюють Координаційний центр з представництвами в Тюменській області в м. Тюмені і в Україні в м. Києві.

5. Адміністрація Тюменської області забезпечує в Уряді Російської Федерації оформлення в квітні на достатню поставку в 1992 році на Україну 2 млн. тонн нафти понад обсяг поставок, визначених Міждержавною Угодою на 1992 рік по Тюменській області.

6. Уряд України забезпечує у березні ц.р. пошуків заборозності за нафту, поставлених нафтоперерабатувальних заводів.

7. Сторони вивчають намір розвинути співробітництво у створенні підприємств, акціонерних товариств та інших форм власності по розробці нафтових і газових родовищ, у тому числі Запольних газоконден-

сатного, переробки нафтових сировини, сільськогосподарської продукції, випуску устаткування для нафтової і газової промисловості та інших.

Сторони доручають відповідні організації у двох-трьох строках розробити і погодити Статус українського підприємства, яке здійснюватиме вальто-експлуатувальний метод роботи в Тюменській області по розвідці, освоєнню і експлуатації нафтових і газових родовищ, булавину життя, підписів і об'єктів соціально-культурного призначення, а також концепцію і комплексні програми розширення спільної діяльності на нафтовій основі по освоєнню природних багатств Західного Сибіру з метою збільшення обсягів видобутку і поставок нафти, продуктів її переробки і природного газу на Україну.

8. Уряд України доручить відповідним органам державного управління України у місячний строк підготувати необхідні документи по соціально-правовому захисту інтересів підприємств, організацій Тюменської області і громадян України, які працюють і проживають у Тюменській області.

9. Сторони створюють необхідні умови для збереження національної культури, мови і звичаїв українців, які проживають у Тюменській області, і сприятимуть розвитку міжнаціональних зв'язків, розширенню культурного обміну.

10. Підписано в м. Тюмені 5 березня 1992 року в двох примірниках, копія з яких має юридичну силу.

Прем'єр-міністр України В. ФОКІН
Голова адміністрації Тюменської області Ю. ШАФРАНІК

Вітольд Фокін:

ПЕРЕГОВІРИ З ТЮМЕНСЬКИМИ НАФТОВИКАМИ
БУЛИ УСПІШНИМИ

Протягом трьох днів Прем'єр-міністр України Вітольд Фокін перебував у Тюменській області. Він провів переговори з керівниками Тюменської області, розробляючи спільні документи. У Тюменській області відбулися переговори по поставках на Україну арктичного газу.

Відразу ж після повернення Прем'єр-міністра в Київ координатор УКРІНФОМ попросив В. Фокіна розповісти про підсумки поїздки.

— Справа в тому, що Україна останнім часом згадує про багаті, своєї економічних перевал, — сказав Прем'єр-міністр. — Минули ті часи, коли в Києві унікальні родовища нафти і газу. Всі вони використані в інтересах так званого загальнодержавного комплексу. А створення намір прокласти трубопроводи потребує енергії і палива. Тому наша енергетична програма повинна бути зорієнтована на окремі регіони, для того, щоб забезпечити народне господарство енергоносіями. Тюменський край, казав Фокін, — це величезний регіон. З ним в нас давно відпрацьовані ділові зв'язки. Українські спеціалісти брали і беруть участь у освоєнні тут нафтогазового комплексу. Ось чо-

му, враховуючи надзвичайно складну ситуацію, яка склалася сьогодні з паливом, ми вирішили укласти двосторонню угоду з цим регіоном.

Вітольд Фокін повідомив, після того, як у листопаді минулого року було підписано угоду між Україною і Росією, що була спільною, що поставок нафти і газу з Тюменської області виконуватимуться. На жаль, цього не сталося. От і доводиться домовитися з російською адміністрацією вести прями переговори. Чому, до речі, сприяв і візит в Київ навісній минулої керівника адміністрації Тюменської області Юрія Шафраніка. Той й було досягнуто домовленості про можливість підписання такого договору. Ми передбачає, що вже в березні об-

єднання і підприємства укладуть договори по поставках продукції виробничо-технічного призначення і сировини в обсягах і номіналах, які доводять необхідність потреб у нафті і газі.

Вітольд Фокін сказав, що якщо в минулому році в Україну було поставлено 52 мільйонів тонн нафти, то в цьому передбачалося одержати тільки близько 40 мільйонів. Таким чином, це загрозило виникло проведення асепічності роботи і тепер, відходячи з договору, тюменці зобов'язали поставити цю кількість 3,9 мільйона тонн нафти, що має повністю задовольнити потреби України. Причому, що не гати дорожнього часу, поки що не вели мову про ціни.

Наша республіка, відзначає Прем'єр-міністр, зобов'язався в свою чергу, поставити на південь в Тюменську область борошно, цукор, масло, товари народного споживання. Все це знайдено за рахунок власних резервів.

Олексій ПЕТРУНІН,
кор. УКРІНФОМ.

ВІНЕЦЬ
СВЯТОГО СВЯТА

День народження Тараса Григоровича завершився традиційним урочистим вечором у палаці «Україна». У президії — Президент Леонід Кравчук, міністр культури Тараса Хорольчук, поети, письменники, зарубіжні гості. У залі, майже заповнений, — особливий, немітний конспікует людей, для більшості з яких Шевченкове свято завжди мало вишній, майже релігійний зміст. Взаєр письменник Юрій Мушкетик, промову виголосив Тараса Хорольчук. Хоч і було прикро, кресно, що не перші Шевченкові роковини у незалежній Україні, однак, значний офіційний — хвіч у нас радніськи, в наш рідний український, — відчужає, бентежив і, нде правди діти, трох віддалена від цієї залі живого, а не брехозового Шевченка. Може, так би й хотіло, якщо не несподівано.

Він виступ шостого дня Шевченківського лауреата, поета Тараса Мельничука. Він просто вразив якимось бурхливим селянським безпримудністю — і довернувшись в русло нормального людського пошуків Лодина. Далі поет прочитав вірші, а Павло Мочалов, що передає грошову частку свого Шевченківського премії на потреби товариства «Прогрес» і на видання книжок майбутніх лауреатів. Затим відбувся, як і годиться, концерт майстрів мистецтва та художніх колективів. І — ще одна примітка, не менш важлива: учасники вечора зазнали протест проти наміру над пам'ятником Юзефові у місті Шевченка, який перейменовано громадяни незалежного Казахстану...

Віталій ЖЕЖЕРА.

«А ДУХ ЛЮДСЬКИЙ
І КУЛЯ НЕ БЕРЕ...»

На перший погляд шості роки пошуків Шевченківських лауреатів мало чим відрізнялися від попередніх. Теплі, зворушливі слова привітань, вручення грамоти, звернення до дипломатів, які уміли на обличчях друзів і прихильників... Але все за урочистості церемонії, що відбувалася у день народження лауреата, в будинку вченого, була по-новому новим духом.

І про це чітко сказав професор Гарвардського університету (США) Олексій Причипа, вітаючи лауреата. Перше Шевченківське премію набула нового статусу, як найбільша державна відзнака за творчі досягнення на полі української літератури, журналістики, та мистецтва. По-друге, творці з відповіддю разом зі своїми колегами з материка стали лауреатами. І, по-третє, кілька премій присуджено померлим митцям як з України, так і з-за її меж. І це зроблено згідно з дещо переполю, що те, що нація — це спільнота мертвих, живих і ще ненароджених.

А які почуття охоплювали самих лауреатів, які думки не давали їм спокою?

— Ми ще виносимо з мого року того страшного шоку, що все те світле, яке те добре, що має бути пошановано, — сказав Роман Лубківський. — Але я думаю про справедливості не лише людську, яка обов'язково діде до кожного страждання. Я думаю про справедливість історичну, про ту справедливість, що ми сьогодні отримуюмо державні нагороди у найдержавнішому місці — у приміщенні Центральної Ради України, де бігав дух

Петлюри, Ниниченка, Грушевського.

Думаючи сьогодні про нашу культуру, — то вже Микола Жулинський, — ми повинні пам'ятати, наскільки вона зазнавала, зазнала, зазнала, зазнала від наших очей, розкидана по всіх святах. Ми маємо думати про те, що наш рукописи лінійють, згасають писемна, так і Шевченківське слово поволі губляться. Ми повинні подбати про те, щоб цього не сталося.

Наприкінці Микола Григорівич повідомив, що грошову частину своєї премії він передає для реставрації рукописів Шевченка.

Ігор Калінець у своєму емоційно насиченому й філософськи зв'язаному слові з гіркою зауважкою, що не може прикріпити до лауреата піджаки знів лауреата. Але на цьому знакові не зосталася лауреатів-червоного барва — символ колапсального поновлення України. Так, і диплом, і значки лауреата знову зі старими знаками. Бо нових ще немає. А коли з'яляться, то старі відзнаки можна буде помітити на нові.

Тричі був засуджений до смерті сталінською інквізицією письменник Борис Антоненко-Довгошич. Але дух людський, як і слово художнє, вбити не можна. Ного ні куля, ні вогонь не беруть. Бо коли письменник знаходить найпотрібніше слово, найточніший образ, йому допомагає сам Бог.

А все свячене Богом не чатко — безсмертне.

Володимир
КРАСНОДІЄВСЬКИЙ.

Реалії

ДИСКРЕДИТАЦІЯ ЗА ПРОТОКОЛОМ

На бат
Шевченка
річчя з дн
ня, Браїл
квіти до п
в Черкасах
Звенигород
му, Морин
дожньому
центру від

ні збудовано, бізнес-центр. Не викладаючи ані шельяга. Миськів владі за таких умов навряд чи довелося б вклоня-

нася заможним підприємствам, випрошуючи валюту. Але влада... відмовилася. Не потрібні місту, вияляється, нові тролейбуси, автобуси, дам з вами не потрібні квар-

гирі, нашим дітям — дитсад- 25
ки. Нам не потрібно нічого, ві-
що можна було б купити, пр-
збудувати і відремонтувати то-
кол з вищенаведеним пу-

Навіть керівництво, що викликає з Протоколу про наміри, підписаному з

Тоді на карті

ДИГИДАС ПОЛАТУ

претендує, але дім тут купив ми центрами — Львовом

Миколаєм, заснованим під назу'ям Рака, а також із Канадою, США, Індії. Поки що Полтава дріма

І, звичайно ж, прогноз. Для Полтави, яка заснована на маючому зникнути, але вже з 1994 року, коли Юлітер увійде в сузір'я Скорпіона, виявляться перші ознаки майбутніх перетворень. Шлях майбутніх перетворень

під знаком Гака (а кародженим під ним притаманні сильний консерватизм, потяг до усталеності в діях і думках, оспода на історичні традиції, оспода на катасрофи, то він обмінює місто. Але є загроза аварії ка ниямусь підприємств, порушення водопостачання та зловжива ка на

традиції, генетичну спадковість, інтуїцію, навіть чаклунство). Левада буде знайдено циніки скарб, а в іншому місці надзвичайне за лікуванням

Григорій ГРІНЬ.
Полтава.

ЕЩЕ» НАД ЛУГАННЮ

Щось новеньке — кі автомобілебудівники мають той же клопіт з востачею металу. Але вони змагаються з ним, а не змагаються з ним.

шляхів сполучення. Зменшення обсягів перевезень по- ставило транспортників вкрай несприятливо. Чи дійде до банкрутства ця галузь?

дівки банкрутує. Як тільки докір неплатоспроможному відомству, в деях заводу сиротливо бовваніють 85 неоподблених кістляків потягів.

Оскільки новозакондонні партнери самі собі прищеми-

ли хвоста, луганське об'єднання є збирається разом з ними мчатися до прірви. Є інтерес і на своєму терені. Перебуваючи в місті, ми не рахуємо потім. А тепловоз теж нікуди не подінуться, перекають ліху політничку, годкину. Ними-бо СРСР -

рушою ластівкою втягнення у
анатриукарський економіч-
ний кругообіг став вступом
асоціації «Таврія». Запорізь-

Голос України

АНОНС _____

додалися нові цехи.

ные семинары-практикумы по с коммерческими структурами и материально-технических условиях рынка.

ТНО

Зв'язує...

кратности
и воздействия
опросам с бы
беспаченна

11 березня 1992 року. № 44 (294)

ГОЛОС УКРАЇНИ

ЗАКОНИ УКРАЇНИ КРИМУ НЕ ПИСАНІ

ВСЯКОМУ ВУЗУ ПРАВ І ПРАВА

Відрядження за листом

Пряміром, напередодні вва-
дякня нупонів а Україні на-
кесь день донзували телепе-
редачі то з Херсона, то з Кри-
му. А в цой же час жителі
Україні слухали і дивились
перодачі про заходи соціаль-
ного захисту илселення у
зв'язку із введенням купонів.
Цього ж дня була ще одна и-

Кримське радіо може також безцеремонно обвратити трансляції сесії Верховної Ради України або зовсім не передавати її. І взагалі, українського радіо ми майже не чуємо, для нас постійно транслюють передачі з Москви. Залишається тільки констатувати, що кешому благословенному «суверенному Криму» заклали Українляю зовсім не писані. Комусь дуже вигідно, щоб кримлячани не знали обстановки в Україні.

Т. УСПЕНСЬКА.
Роздільне
Кримської АРСР.

ГОДИ ПАСИ ЗАДНИХ

Свого часу власник вистави
театрократа, який не розумів
співчленику податки на розван-
тажі шкідливі російського Нечор-
нозем'я! Як так і жбу Союз!
Колп нерештито буде справед-
ливо розділено як актив та
пасивний капітал! СРСР міні-
малішніми республіканськими
но з їх частками в національ-
ному прибутку, а співробіт-
ництво в СНД буде різноманіт-
но та взаємовигідним!

Осін діяло обіцянки себе
привести до Європи СРСР, а Ук-
раїна чомусь лише через два
кількіх час офіційно заявила свій
протест. Чому в цього приво-
ду не протестують інші держави
СНД? Чи не тому, що дуже
важко виступити? Відомо, що
в Україні і в Україні дуже багато
гурлом і гуртом, як у кінці
Але в такому гурті, як кінці

Доки ми будемо дозволяти собі гравувати? Скільки ще зволікатимемо із втіленням радикальних реформ? Коли службові особи всіх рівнів нести-муть відповідальність за свою діяльність або за бездіяльність?

А. ТЮТЮННИК,
офіцер запасу,
Глобине
Полтавської області

Не лигиривши такого «милосердя», брат, після третього інфаркту, помер.

Після смерті брата куди тільки не звертався, а зі своєю кореспонденцією, в гній було викладано цю трагедію. У со-

Але зайдусь яшли в'дпикки.
Іх уже 35!

Минав час. Ус', хто причетний до трагедії, поспішали парабудуватися: будували дачні маіни, просувалися по служб. Ала ніхт не згадав

про мої прохання. Біль з рэкані зманішся, та сьгодні шкільне інша. Всі, хто надсилає брату відписки, хто, власне, звів його в могилу, і сьгодні при владі. «Паробудувались» і керують цим державним

нерують, як заправські демократи. Та на вірю я їм бо совість у людини одна, і її не можна парализувати. Вона обо

Михайло ПЕРШИН,
ветеран праці, член
Спільноти журналістів Ук-
раїни.

прийшла відплата. За нею — друга, третя. Ні міськвиконком, ні обком, ні міськнаркоз (голова І. Онопрієнко) заступник (голова В. Підгорний), ні міськком КПУ (перший секретар О. Киченко) не зважали уваги на прохання хворого ветерана пресці.

Відтек з «квартирокрайкомача» С. Першиним у липні стався інфаркт і в'яч опинився в лікарні, а згодом, у грудні того ж 1987 року — ще й інсульт з паралічем л'вої сторони тіла, йому відібрали мо-

Я, старший брат, ззернувся з листом до тодішнього депутата Верховної Ради СРСР і першого секретаря обкому КПУ Ф. Меркуля.

Через місяць сім'ю брата відвідала солідна комісія. Але й після того, що не аласні очі побачили члени комісії, спроба з місяць не зрушила. І тільки на початку березня 1988 року, коли до Полтави приїхав якийсь представник

Роз'яснює юрист

Ситуація, що складалася при записанні платівки, пов'язані з випадком вбивства, розглядається по смертної батьки. Успадкоємство тим, що його мати перед смертю прописала в своєму дворі Д. Марценюка, хоча двір був вжитком нагосподарського за статтею 363 Цивільного. Поданням в суд разі смерті члена господарського двору спадкоємство не відкривається, в вся майло цього двору записувалися іншим бинувальним членом. Цього разу як і сталося, що бувалим тим іншим майлом записався Д. Марценюк. За записом у Во-

робітників сільський Раді Дунавського району Хмельницької області він вважається таким членом коопу.

Учора вранці районний суд розіслав по керуванням Станіслава 563 Цивільного кодексу України, алмавля у позові А. Надвиринку. Цей спір вирішувався до прийняття Закону про правління жертв політичних репресій.

Оточ, А. Надвиринка мабул пільг нах прав на спадщині після введіння цього Закону в дію та реабілітації батьки, Комісія підняла питання про права реабілітації. Думка

Першим ще наприкінці минулого літа до редакції звернувся доцент Переяславського державного педагогічного інституту імені Гоголя (нині Імені Драгоманова — І. К.) кандидат філософських наук О. Тищенко. Не склавши в нього статусу ми з начальством. Не гнувшись, він не хилився під кожен журнальний вітрили. А це, звичайно, далеко не завжди по-доброму надихає. Однією з причин, чому слово О. Тищенка «Зілля» відкинуто.

Мені думалося: не працював, все не було. А потім, в редакції звернулася ще одна людина — фельдшер медпункту № 1 на Розсоки. Хоча медичні працівники до штатного не пису вузу фактично не мають відношення, процес вивчення був складовий і диверсифікований за найкращішого сприяння адміністрації філіалу і особисто проєктором розсоки. Хоча багатьох стверджую: до нього стосунки між ними були напружені.

І ось я у філіалі. Розмовляю зі студентами. Вважає те, що студенти боялися називати свої прізвища. «Бо вже завтра ми тут вчкитися не будемо», — говорили вони. Тому й поспішав: прізвищ їхніх не називав.

— Рівень викладання ні завжди нас влаштовує. Є вчителі, які суворо питають, а тих, хто ледарює... Але таких фахівців, які правильно викладають, заважають працювати. Та й було, наприклад, з Мєрією Денисенною Карпівною — викладачкою кафедри української мови та літератури. Комісія, очолювана колишнім секретарем партбіро Л. Каліновим, під севідонієм окопів під І. Стогній переслідувала її за залученням до цього не лише викладачів, а й студентів.

— Загальний рівень викладання досить низький. Зокрема, наприклад, веде семінарський заняття, випускає на нього як в'язу.

А ось що розповів завкафедрою фізичного виховання та спорту Геннадій Чибізов:

— Студентів часто зривають із занять. Їх викносирють у як буйдівельників, вантажників, приборальників, двірників. Взагалі в нас парадоксальний інститут. Так, наприклад, денатого педфаку керує біолог, до речі хороший біолог і хороша людина, але ж не за фахом. Факультетом фізичного виховання — історик. Або взяти кафедру фізіології, основою фізичного виховання. Протягом року нею керував

палеозоолог. (Палеозоологія — наука про тваринний світ минулого. — І. К.). Нічого за цей рік не зробив та й не міг зробити, бо рік не

фахівець. А тепер нафедровано
через кандидат сільськогос-
подарських наук...

Студенти й дехто з викла-
дачів проводили аналогію з
1937 роком. Бо можливо, хто
насмівляється счасати правду,
погрожують або виключен-
ням, або звільненням з ро-
боти. А багато вже й зневі-
рилися, що у філіалі щось
можна змінити на краще.

Та повернувшись на ярмарок задоволення фелдшарів історії медуніту Н. Розовин. Не хочу гадати, чому виникла така необхідність. Принаймні кожен з нас, хто довго працював в медуніті, знає, що там цінає рішення зборів трудового колективу про припинення(!?) діяльності медуніту. Звичайно, кожен з нас знає, що навіть вона не в змозі припинити діяльність медуніту, в якому навчається понад 2000 студентів лише в одному медуніті. Історик факультету фізичного виховання. — І. К.). За миста медуніту трудовий колектив вирішив аднарити, але не в змозі це зробити, бо не в змозі заложити кошти на його подальше існування. Потім колектив (чи адміністрація?) вирішив реорганізувати медуніт. Де, звичайно, місця не вистачило. Розовин не знайшовся.

За останній час із вузів пішли О. Самарський, М. Шкуледа, О. Ткаченко, І. Дюхін, В. Товнялло. Проте філіал підсилює такі «неординарні» особистості, як Тетяна Вілоробко — учорашній секретар з Ідеології Перевасда Хмельницького міськомуніпрії, згоду так розуміло почесний член І. Стеній на посаду прорєктора з адміністративного будівництва. Невже появився ідеї, що проблеми будівельні, про які ми так відкасує, будуть розв'язані. Думаю, не скоро. А тим часом ачена рада розглядає питання «про роботу з питань економіки господарств» і «про частину» по відношенню до капітального та поточного ремонту» (?). Чи потрібні це яєсь коментарі?

[illegible]

Ігор КАБЛАК.
Переяслав-Хмельницький

Тан що, Адамк Васильовичу,
там ще раз потрібно звернути

Іван ДОЛГНИ,

ВІД РЕДАКЦІЇ. Подібних ле. розуміння у зв'язку з анрі. килями питає, що анрі. судовій практиці при розгля. і справа щодо анніонані За. ону «Про реабілітацію жертв олітінних репресій в Украї.», бізкілі. Тому, очевидно, до. льно, щоб Верховний Суд у. алні узагальнені судову прак. ку при анрі.шенні позовних. ний, що анрі.вляють із Зано. у про реабілітацію, і дав від.

ПЕРЕБУДУВАЛИСЯ?
НЕ ВІРЮ! Біль серія —

У старому дореволюційно-
му будинку, що по вулиці
Лішківка, 52, у Полтаві, ке-
рнікніці лютого 1987 року за-
владів дав, улава диммер, об-
владівшукатурка зі стін і
голі. Мешкениці квартири за-
ншлись без даху над го-
во-ю, не мають можливості
палювати приміщення.

Проживала в тихих умовах
іма його брата — 49-річно-
го Сергія Михайловича Порши-
на. Сім'я з трьох осіб: брат
владів II групу, ваторан пра-
в-ю, його дружина (медпра-
к) та дочка, якій на той час

Брат ні фізично, ні металічно зробити ремонт не міг. Отже, заарнувся до м'єхтилооб'єднання, кудя регулькрно вносив квартплату. Його очальник — у минулому комуніст — депутат міської Ради, а тепер жителя однієї із хіхідних країн С. Рабінозич — послухав і пообіцяв допомогти. Із земстві пам'ятників

More than 100,000 copies of the book have been sold.

необгрунтовано звинувачу-
ючи й розстрілюючи його ро-
зроду. Тапар він реабілітова-
ний посмертно. Згодом мати
Білошанської, мабуть, переїхала до

го чоловіка, з яким жила в зареєстрованому шлюбі. Після смерті матері той чоловік

А. НАДВІРНИК.

Відповідно до статті 5 Занову
УРСР «Про реабілітацію
ртя політичних репресій в
раїні», реабілітованим або
спадкоємцям позарезаються
лучани будівлі та інше май-
мо монархії в явстві.

11 березня 1992 року. № 44 (294)

ЧИЯ СІТКА У БРАКОНЬЄРА?

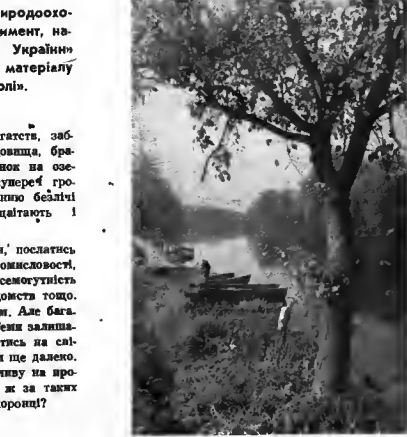
Роздуми колишнього природоохоронця про невдалий експеримент, наявний публікацією в «Голосі України» від 20 грудня 1991 року матеріалу «Рибна мілістерська стаття».

Чому знищення природних багатств, забруднення навколишнього середовища, браконьєрство й «дикі» відпочинки на озерах, водосховищах і річках змушують громадянських протестам та існуючому безлічі природоохоронних органів провадити і досі?

Звичайно, можна, як завжди, поспіяти на екстенсивний розвиток промисловості, несумісний керівників, несомисловість центральних міністерств та адміністрацій. Нарешті, на тоталітарний режим. Але багато чого вже немає, однак проблеми залишаються. Що ж робити? Сподіватися на самодомі? На жаль, до цього нам ще далеко. Потрібні економічні впливи на промисловість. Та й їх нема. Що ж за такі умови мають робити природоохоронці?

Нинішні не березі водосховища. Майже двадцять років працював у рибкохороні. І добре знаю П. Недовіж, співробітника на охаті у П. працівників розорують заплави аж до самої води, а балки «закладають» отрутохімікатами й мікробами, у водоймища скандують бруду промислові й сільськогосподарські стоки. Деструктивний відрадиот орудують умі відомі одні й ті ж самі браконьєри і справа не в малій чисельності інспекторів чи потужності їхніх джерел.

Для вирішення будь-якого питання кожно потрібно прийняти визначити справжній став справ, розібрити й виконати певні заходи, простежити й оцінити наслідки. Рибкохорона дуже далека від такого підходу до праці. Жодну комісію не цікавило, як скоротити кількість вже відомих забруднювачів та полегшити виникнення нових, як зменшити розмах браконьєрства. Для завіт, як і раніше, використовують зов-

сім їхні показники: кількість проведених перевірок, складених актів, протоколів тощо. Отже, усі вони проміжні. А як ніхкі не відображають чи стану природного середовища, чи впливу рибкохорони. Зате такі завіт дають можливість працювати за принципом «ти — мені, я — тобі».

Складання формального акта перевірки об'єкта, поперше, стає в нагоді інспектору при звітуванні, а по-друге, який виявлено джерело забруднення, допомагає постійно утримувати «ва гачку» керівників і почувати ся завжди «бажаним» гостем.

Усі задоволені! Ось тільки часто-густо для «проштовхування» безлічі питань з того й іншого боку потрібна рибка. Де П. взяти? Допоможуть «свої» браконьєри-постачальники. Коли так, то інспекторам і на браконьєрстві завжди «чужим» гостем.

У межах програми «Питна вода» В. Гончарук запропонував використати кілька нових технологій очищення питної води, розроблених на українській території, що мають на меті замістити старі методи з урахуванням водопостачання й безпечності.

Головний санітарний лікар України В. Марівський за давніми звичаями завідував водопостачанням на хозеру а Одесі. Він переконаний, що потрібен закон про питну воду...

Адже склад рибкохорони перетворюється на своєрідний пункт прокату. Буває, один й та ж сітка потрапляє на склад кілька разів, доні не перетворюється на дрантя. І тільки тоді — на багаття. Засеяннями в такий спосіб «партнерів» заборонило, інспектору слід потрубуватися й про охорону... Ні, не природи, а партнерів-браконьєрів. Адже серед них і я керівники улюблених річок, які не дуже хочуться ризикувати власною репутацією. Що, як застане громадянський інспектор, студент-дружину? Та й інші свідки ні до чого, особливо «чужі», «професійні» браконьєри...

Отак головні браконьєрські кілки титуються до рибкохорони. Занятістю лише незначну кількість браконьєрів. Та й та здебільшого із «залітних».

Як же набуває рибкохорони необхідного для звітування показника? Невіртуальним джерелом для актів та

протоколів є рибалки-любители. Побутує жарт, що ніхкі правдиво сповідають любительського рибальства призначені саме для цього. Тому ніхкі й не намагалися досягти їх виконання. У завіт за 1989 й 1990 років, що лише п'ять відсотків рибалок-любителей дотримувалися правил. Проте звернути увагу на такі «прийми» якому не акцію.

Намагаючись щось змінити, запропонував працювати не на себе, а «на однокласників». Звичайно, за тих часів не міг говорити так відкрито, тому йшлося про кінцевий результат роботи. Це рубування своєї системи злочинного «самозабезпечення», яка будувалася на безглуздому зображенні кількісних показників і парасиланні їх до Москви. Можна уявити реакцію рибкохорони, Української! Але під тихим пресом остаточно всім погодився на експеримент. Шопрада, без дотримання необхідних умов, що давало надію «обламати роти» його ініціатору. Та й вирішальне слово Українському залишило за собою.

Почалася нерівна боротьба. Чим більше амальговувалися наслідки роботи на нових засадах, тим швидше йшлося до волюнтаризму діяльності бюрократії й рибкохорони, який очолює старший інспектор М. Кашані. Це не був якийсь ісповісний розраб, бо відбувався він при потужній підтримці Української П. Науменка. Яндо хтось із інспекторів намагався дипломатично мені, негайно удавав у немість керівників.

Але налагодилися звички дусуни. Було затримано близько 200 порушників, серед них кілька громадянських інспекторів, їхніх родичів і друзів, виявлено кілька штатних інспекторів, які сприяли браконьєрству. Вилучено 800 незаконних засобів лова. Після цього, щоб забезпечити своїх потерпілих друзів снастями, ділі за участю інспекторів було влаштовано поргубування складу конфіскації. Довелось даватися до їх знищення, за що мене звинувачували в порушенні інструкції.

За час експерименту було також вирішено показати 70 питань щодо зменшення забруднення водоймища. Лише за сезон порушників серед рибалок-любителей зменшилося на 95 відсотків до п'яти...

Терпіння й далі такі «лапаші» Українському не хотіли експерименту. Усе швидко стало на свої місця. І сьогоднішні намагання України залити після годівни — не новина. Щодо передавання особистих судів рибкохорони Мін. природи, то кавадр чим варті роботи; Адже докравля туті люде безприкінечно здатні на силу підтримку керівників. Усіх, хто замість цього прагне захистити природу, вони приносив. За кімсьто судили процесів зі своїми працівниками адміністрації Української, мабуть, не поступиться нікому.

Сьогодні рибальство — вже не просто відпочинок чи розвага. Ціан на продукти зростають. Тож не плачуть су чини? І інспектори, тим більше, що перемогли йного «проштовхування» досі не усунуто.

Петро ВЛАСЕНКО,
Мартинів,
Харківської області.
Фото
Михайла КИРЧЕНКА.

Р. С. Начальник Ітхологічного відділу Української Н. Литвиненко, яка була керівником загальної експерименту, інтрону не знайомачи П. Власенку, щодо рибки його кваліфікації, має серйозні претензії до нього як до організатора. Звичайно, було належного контролю за місцевим рибним промислом, що призвело до надмірного вилову риби і, що дуже важливо, молю. Водночас не заріблювалося водоймище. Разом з іншими причинами, які, на жаль, не спричинили зменшення вилову приблизно на десять відсотків.

Звичайно, якщо однієї людини, навіть висококваліфікованому фахівцеві, охопити всі напрямки нової роботи. «Мін допомагали Петро й Іванович», говорить Н. Литвиненко — пропонували свої способи розв'язання проблем, що виникали. Одні й інші вносили «звертав на їхні увагу».

Щодо припинення експерименту, який тривав два роки, то це відбулося фактично само собою після того, як П. Власенко звільнився за власним бажанням.

Що ж, знайома формула завершення багатьох експериментів...

АБО ВИЖИВЕМО, АБО НІ

Торк Академії наук України розробила концепцію поліпшення якості питної води. Було створено відділ науково-технічної програми. Чи втратить після цього з наших країн чиста вода?

Саме це питання можна вважати головним на засіданні, що відбулося днями в президії Академії наук.

Розмова почалася наголою доповіддю члена-кореспондента АН України В. Гончарука. В усному світлі, сказав він, для питної води використовують джерела першої категорії, у нас — здебільшого річки, вода в яких належить до третьої-четвертої категорії (тобто це вже сті-

чна вода). Кожний шостий в Україні їє воду, яка не відповідала б державним стандартам. Останні, в свою чергу, потребують негайного перегляду. Вони досі не містять необхідного впливу в воді домішних надзвичайно токсичних, канцерогенних, органічних домішок. Докончено збільшення кількості домішок, які потрапляють у водопостачання, а саме: синтетичні, які мають «нормальні» домішки окремих речовин на тлі великого загального забруднення. Річовода ця призводить до сумних наслідків, як це було у Чернівцях.

У межах програми «Питна вода» В. Гончарук запропонував використати кілька нових технологій очищення питної води, розроблених на українській території, що мають на меті замістити старі методи з урахуванням водопостачання й безпечності.

Головний санітарний лікар України В. Марівський за давніми звичаями завідував водопостачанням на хозеру а Одесі. Він переконаний, що потрібен закон про питну воду...

Міністр охорони навколишнього природного середовища Ю. Шерба закликав не триматися принципу «спочатку забруднимо — потім очистимо» і перейти до нового рівня мислення, розробити програму створення державної комісії по втруттанню Дніпра, з якою готувати воду сорон відсотків чистоти водорозведення України.

Головний санітарний лікар України В. Марівський за давніми звичаями завідував водопостачанням на хозеру а Одесі. Він переконаний, що потрібен закон про питну воду...

Комуніальники запропонували скасувати постанову Мінприроди про штрафи за забруднення води. 60 крайніх заявників ставали на захист цієї постанови. Але кожна людина треба знати, як поводитися із значимістю питної води. І безпека. Пропонували створити автоматизований банк даних, без якого не можна встановити рівня забруднення. Керівництво Київводоканалу переконувало, що питна вода в Києві цілком відповідає стандартам. А щоб навести порядок, кожний річок потрібен захист, а не комісія по втруттанню. Академік Л. Кульський звернувся до своєї технології очищення води, що їх чомусь не помічати...

Олена водоверті

Підсумки засідання підбив Президент АН України В. Платон. Не можна адекватно сказати, чи нещодавно вода погіршилася, хоча дещо й зросло.

Необхідно терміново розробити конкретні пропозиції для уряду, прискорити переїзд від лабораторій дослідження до промислового виробництва сучасних технологій, одержання якісної питної води.

Можна лише додати, що доми яких аналізувати способи вирішення проблем чистої води, наші з нами життя, мабуть, теж перебувають на рівні лабораторних досліджень: або аналізуємо, або ні.

Олександр БРЕУС,
спеціаліст з екології,
директор «Голосу України».

НА ОСТРОВІ 3 АРХІПЕЛАГУ ГУЛАГ

Чи можна уявити тюрми, які б належали Міністерству культури чи Державному комітету по цінах? Чи можуть взагалі у правовій державі бути айбоки в'язниці? У реальній імперії під назвою «Радянська Армія» такі не лише були, а й зберігаються понині. У дисциплінарних батальйонах, спадкоємцях знаменитих штрафбатів, утворених за наказом «батька народів» у роки Великої Вітчизняної війни. Й сьогодні утримуються тисячі військовослужбовців, які скоїли злочини під час проходження військової служби.

Дисбатів, цих найпотворніших утворень тоталітаризму, в Україні три. Один з них знаходиться не так далеко від залу засідань українського парламенту, на околиці Києва. Тут усе, як у зоні. Випливи з'являються, поличний дріт, ґрати, бараки. Закони й жаргон в дисбаті теж «зе-

виськи». Після відбуття покарання в зоні хлопці дослухуватимуть ще у війську. Можна уявити, яку «науку» принесуть такі «діді» в казарми вчорашнім десятикласникам.

Військова реформа в Україні передбачає ліквідацію таких армійських правових структур, як трибунали і прокуратура. Але починати треба з дисбатів. Доки йсну-

ватимуть ці Фліці ГУЛАГУ, Україна не матиме права називатися правовою державою.

А поки що зони у військових бушлатах «тягнуть строн» за відомчими ґратами. Працюють, відпочивають, тузять, мріють і навіть одружуються. Життя триває і тут, на острові з архіпелагу ГУЛАГ.

Валентин ЛАВУНСЬКИЙ.
Фото Укрінформ.

ЧИ ГОТУЮТЬ ЗАКОЛОТ БОЛГАРСЬКІ ГЕНЕРАЛИ?

На зв'язку Софія

На зустрічі з прихильниками Союзу демократичних сил міністр оборони Дмитір Туджева (людина чиньля, сторін) заявила, що він має готувати інформацію про можливі активності генералів у відставці. «Вони розробляють плани дестабілізації обстановки в країні», — сказала він.

Ця заява міністра передувала нараді 39-ти наярів калашників депутатів парламенту від СДС, що відбулася у Варні. На ній прийнято декларацию, де опозиційна Соціалістична партія звинувачує в терористичних намірах. Депутати заявили, що колишні юнкери змінили тільки вивіску, переіменувалися у соціалісти. Того ж дня в центрі нових наведень показало репортаж з Перника: ватажок розлючених пенсіонерів закликав усіх вийти за вікно.

ловати та розігнати демократи.

У відповідь Союз демократичних сил скликав у Софії багаточисленний мітинг під гаслом «Номінація» — «Геть з парламенту!». «Хай живе СДС!», Ахмед Доган — лідер руху за права і свободи болгарських турок — виступив, закликав депутатів прийняти закон про заборону діяльності ВСП, як спад комуністичного БНП.

Чи справді тутешні генерали готують переворот? Чи діють соціалісти з ними заодно? Або спростувати ці звинувачення? Дієр Соціалістичної партії Яван Віленов зустрівся з президентом і міністром внутрішніх справ Болгарії. Виявилося, що вони не мають ніякої інформації.

що щодо організації заколоту в країні. Якщо це так, то чому з'явився твердження про «військову загрозу»?

Можливо, що напередодні СДС та уряду, щоб відвернути увагу людей від злободенних питань. Скажімо, криза в енергетиці. Ось скоро вже буде місяць, як болгар живуть у ритмі 3:1, тобто три години світло є, а одну — немає. Во вивіп з залу виступили АЕС «Новолюд». Такої темари в містах тут селах люди не пам'ятають з часів Юнкера. «Прийшли до нас демократи, а що змінилися? Нічого», — кажуть критики СДС. Звичайно, це не так. Втім, незадоволення людей зростає. Вони протестують навіть зм'якшаючи. Ось на цьому фоні.

кі саме й з'явився версія про заколот. Більше того, прем'єр Філіп Димитров не виключає можливості саботажу в «Новолуді». «Номінація з'ясує, що до чого», — сказав він. А лідер парламентської групи СДС Олександр Торданов недовільно заявив, що економічні реформи гальмують номіналару на місцях. Мовляв й так. Та чи не нагадує це «співачки» 1937 — «Колладу» — мігніти, заявив про саботаж, нагітання приставств.

Можливо, ці аналогії не зовсім адекватні. Однак, на мою думку, спихати всі труднощі переходу від планової економіки до ринку на котось — дитинський жарт. А загалом цілком паріти та уряд. Бо це може бути розділено як неспроможності щось реально зробити.

Василь ЖУКОВСЬКИЙ.

Зі світу про факти

● До списку ворогів атомобілів (разом із поліцейськими, злодіями, ліним водієм зустрічної машини) у штаті Флорида додався ще один — крокодил. Зубасті тварини проколюють шини, крива, аварії. Як з'ясувалося, акція в цьому році. Вона засмітила й залякала нафтою водіїв, де живуть крокодили. От і доводилося їм шукати порятунку на суходолі. А там — те ж саме: суцільне завалення. Здається, алігатори вирішили помститися.

● У Френці знайдено кімнаточний напіл, який дотримався негатиї для людського організму властивості морської води. Отже, Північ можна споживати без шкоди для здоров'я, що порадує жителів праморських пустель і жертв катастроф на морі. Шоправда, лише в тому разі, коли виниклих відносини складових цієї «прототипу» і технології її виготовлення.

● Відома, засуджений до двадцяти років кримінального ув'язнення, не втрачає у торні німецького міста Ербах акції. Давалося б, не дорожчого часу. Протягом двох тижнів «строну» він вивчив дев'ять іноземних мов і завіряє казківські уся джунглі томи Велічній німецької енциклопедії.

● За тринадцять років перебування в палестинському Івані-Павло II відвідав 53 зарубіжних турне, в ході яких відвідав сто країн. Пана римський пролетар на літню понад 800 тисяч кілометрів, що майже вдвічі перевищує відстань від Землі до Місяця, побував на п'яти континентах, двічі перелетів Північний полюс, Шоправда, йому ще вдалося побувати в СНД, Китаї та на Кубі. Як він не неодноразово відмовлявся бачити відвідати їх.

● Процес арештанта офіцерського корпусу в Канаді здається, вийшов з-під контролю. Критики називають його «труфом бюрократії над здоромітими гудами». Чисельність збройних сил країни становила на кінець минулого року 87 тисяч чоловік, на яких припадало 115 генералів та адмиралів. Складається враження, що власті втрачають критичку, оскільки оголошені про скорочення збройних сил.

● Донедавна як американські, так і зарубіжні діагностичні видавали результати аналізу як СНД лише через добу. Відомою фірмою «Діоп» запропоновано нову діагностику, за якою на весь тест на не захворювання витрачається... десять хвилин.

● У колишній НДР різко збільшилася кількість пограбованих банків і жеманів. Радень залонників, дітей, атомобілів. Торк лише в Берліні було зафіксовано 400 тисяч правопорушень на дорозі. Чисельність однієї злочинної цього року хвиля злочинності і делат арешти. Обстановку різко погіршила останнім часом війна між містами. Злочинний світ поповнився професіоналами з Польщі та колишнього СРСР.

ЧОГО ХОДИЛИ ЗА ТРИ МОРЯ?

Бізнес-контакт

З певною часткою іронії можна сказати, що на цей крок Олександр Обливином підштовхнули місцеві заповідники «Турда» і «Лі», регулюючи відвідувачів відвідає на до Туреччини, роблять свій досвід, який, як на наш погляд, бізнес, — по-чужому. І деякі підприємства почали делати частіше поїздки на турецький берег. Одне слово, на недавньому своєму засіданні виконавчий комітет так само «спілкувався» ініціативу про розвиток прибережної та прикордонної торгівлі з Турецькою Республікою. І при цьому, зрозуміло, відповідні рішення.

Обумовлено, зокрема, таке: прибережна й прикордонна торгівля здійснюється за рахунок казначового продукції, місцевих ресурсів, товарів, які виділяються за ринковими фондами, а також сировини й матеріалів, заощаджених на підприємствах, в об'єднаннях і організаціях області. Немаловажно, що уявляється прибутком від експорту спрямовують на закупівлю товарів народного вжитку для задоволення потреб населення району, що здійснюють прибережну й прикордонну торгівлю, а також на придбання машин, обладнання, матеріалів, яких в регіоні у дефіциті. І ще одне: у центральній області держави вилучає при цьому не відраховується. Тоді знято гальма, що неминливі стимулювали торгівлю із зарубіжжям, коли державні структури забирали для себе левову частку валютних надходжень.

Не думаю, що той вист, про який розповідав, був виключно

мом спеціально приурочений до приїзду в Одесу представників ділових кіл Туреччини на чолі з міністром промисловості й торгівлі цієї республіки Кюсе. Скоріше, це було стислим і самим негласним обумовленим збіг подій. Та все ж господарям було приємно про свій недавній крок повідомити, і гостям — по-чужому. І після того кроку прикордонники виглядали нові. Територіальна близькість української Причорноморської Туреччини, найближчий транспортний зв'язок між ними зумовили, безперечно, інтерес турецьких об'єктів до зустрічі в Одесі, ту мілітарна фірма (понад 100), що азієць участь у проведеному тут бізнес-семінарі.

Не скажеши, що з першої зустрічі вдалося багато про що домовитися, адже йшло, по суті, «промацання» партнерів один одного. Причому не завжди воно було на користь наших колег бізнесменів. Далеко не всі вони представляли собою не державні чи виконавчі підприємства з об'єднаннями: таких було тільки близько двох десятків, тоді черв'як від присутніх, а решта — то здебільшого кооперативи й малі підприємства, у яких і можливості, й капітали доисть кучи. А зарубіжні підприємства цінався розмах. Ім'явно не хотілося «стрляти по горобцях».

І все ж перший млинець не був блинним. Зійшлися ось на бізнес-семінарі представники одеського виробничого об'єднання «Холодмаш» та приватної стамбульської фірми «Ареліко» — і одразу знайшли спільну мову про заснування в Одесі спільного підприємства, яке внаслідок б побутові холода-линики правили машини, працюючи тощо.

Досліжчоті попередніх доможностей і в деяких інших напрямках, зокрема — між проєктивантами й будівельниками офісів та житла. А ряд турецьких і українських туристичних фірм свої спільні задуми вже починають реалізовувати...

Георгій ВОРОТНОК, асистент кореспондента «Голосу України».

Тасакі плаки

ПЕНТАГОН ЗАХИЩАТИМЕ ЛИТВУ

Газета «Вашингтон пост» опублікувала секретний документ Пентагону. В ньому Литва вперше зазначена в «сфери інтересів інтереса США». Парадоксально: якщо Москва спробує в лютий завоювати Литву, США і НАТО розгорнуть в циморосійській війні дії проти Росії.

Згідно з планом проведення війни «на литовському фронті», передбачені величезні військові дії на землі, в повітрі, на морі, в яких візьмуть участь 24 дивізії НАТО, 70 авіаескадриль і шість авіаносців. Сім морських ескадриль, у тому числі і литовські, будуть різко піддані критичці в сенаті США. Деякі члени спеціального комітету сенату назвали частину операцій дилетантськими від дилетантів і висловили незадоволення, що інформацію першим отримали журналісти, а не комітет.

Газета «Вашингтон пост» наводить розрахунок часу, який необхідно було б затратити для вирішення кожного конфлікту.

У випадку вторгнення Росії в Литву війна тривала б 89 днів (включно з 21 днем на «борт підводної інтенсивності»). А війна на Філіппінах, який необхідно було б затратити як злого на 7 днів. Цікаво виявилася і реакція литовського керівництва. У республіканці добре стосуються з нинішнім урядом Російської Федерації.

Фотофакт

Вірочини сина ємкіне — зазначено, Талміджені особині багатий не них, адже в республіці зарплатає як на найвищій, а сні рієвня народжуєтис. Шоренні поміркі неспівення тут перевищує три відсотки. Останнім часом, проте, дивеліні провідні економічні розуми, котрі не втрачають, не втрачають, а сніч теплішарської мови припінено емпілії допомогти на дітей. І багатодітні родини айдеву айдему айдему айдему в сівому бодикі.

Вільямс. За матеріалами агентства Рейтер та Литовського телеграфного агентства.

Знімок Г. РАТУШНОГО.

Киргизський калейдоскоп

...І ПЛЮС ФЕРМЕРИЗАЦІЯ ВСІЄЇ РЕСПУБЛІКИ

Майже 5 тисяч селянських і фермерських господарств утворено на сьогоднішній день у Киргизстані. В апараті Президента республіки вважають, що уже до весни тисячі селянських господарств збільшаться до 15—20 тисяч. Цьому має сприяти передача функцій щодо здійснення радикальної земельної реформи спеціальним комітетам, які обираються власниками і членами кооперативів. Формується національний земельний фонд, який становитиме півтора мільйона гектарів.

А ШЛАГБАУНИ ВЖЕ СТОЯТЬ...

Спеціальний підрозділ з контролю за використанням матеріальних цінностей створено, а при Міністерстві внутрішніх справ Киргизстану. Поширення обумовлена необхідністю запобігти вивезенню з республіки різних видів продовольчих та промислових товарів, сировини, що дедалі зростає.

Чисельність названого підрозділу вже найбільшчим часом має перевищувати тисячу чоловіків. Він у першу чергу забезпечуватиме технікою, озброєнням, різноманітним устаткуванням. Його співробітникам надано повноваження для вилучення застав по захисту споживчого ринку Киргизстану. Відомості на всіх дорогах в інші республіки встановлено шлагбауми та пости контролю.

За незаконне вивезення, а

таким приховання від спецконтролю виважки накладається штраф: на громадян — від 1 до 2 тисяч карбованців, на службовців — від 1,5 тисяч до 3 тисяч карбованців. Товари народного споживання та продукція виробничо-технічного призначення, що вивозяться контрабандою, підлягають вилученню й реалізації. Доходи від цього розподіляються таким чином: 65 відсотків — у державний бюджет, 15 — на розвиток митної інспекції і 20 — у доход самого спецпідрозділу.

Туті гіркі парадокси сучасності: перед зарубіжними державами Киргизстан ширше розчиняє двері, а перед власними — закриває.

Степан ДЕНИСЕНКО.
Вісник.

Експрес-новини

Міністри закордонних справ СНД беруть участь у сесії Раді Північнохвищного Співробітництва. Рада об'єднаних країн НАТО та колишнього Варшавського Договору. Зустріти триває у штаб-квартирі НАТО в Брюсселі. Членів Раді після приєднання до неї країн СНД досягли 35 представників. Учасники сесії приймають офіційну роботу програму консультування з політичними і військовими питань між сіданіми і західними членами Раді. На порядку денному питання контролю над озброєнням, ситуація в Югославії і зусилля щодо припинення війни в Нагірному Карабасі.

КНР підписав договір про нерозповсюдження ядерної зброї та зобов'язався докласти зусиль, щоб запобігти поширенню цього виду озброєння. На зустрічі з Прем'єр-міністром Мейджоуном у Лондоні міністр закордонних справ Китаю Чен порадив документи про визнання укладеного договору про нерозповсюдження ядерної зброї. Обговорювалося також питання передачі Гонконгу Китаю у 1997 році.

Офіційні представники 48 держав—членів Радки з безпечності співробітництва в Європі (НБСЕ) зібрані у Хельсінкі. Вони розпочали серію переговорів у зв'язку із ситуацією щодо європейської безпеки. Двохтижні переговори — це підготовку до зустрічі 24—26 березня міністрів закордонних справ країн НБСЕ. Вони офіційно відкриті, мон-

ферещію Нареди, які завершили зустріч у вересні 90 липня. Членами НБСЕ є сьогодні всі європейські держави, США, Канада і молотні радянські республіки, ірім Грузії.

Президент Афганістану Наджібулла звинувачив США в допущенні порушень міжнародного фундаменталізму в Центральній Азії. Наджібулла також звинувачив до Вашингтона з прохання про економічну і гуманітарну допомогу. Він звинувачив, що зовіданням Афганістану, США і свого цивілізованого світу є загальна боротьба проти ісламського фундаменталізму. Якщо його країна перетвориться на центр фундаменталізму, підкається Наджібулла, то середовищній республіки підуть слідом за ним.

Заступник Прем'єр-міністра Іраку Азіз проводить рад зустрічі в ООН. Зокрема, він мав розмову з головою Ради Безпекки Арім, представником держав, що не приєдналися до головного спотворення мисії ООН з ліквідації іракської зброї морозного знищення. Потім Азіз зустрінувся з генеральним секретарем ООН Галі. Сьогодні Рада Безпекки поставила перед іраком вимогу аннотати резолюцію ООН щодо припинення війни у Перській затоці, яку передає роззброєння Іраку. Після чого члени засудили прохання Азіз до проголошення санкцій ООН проти Іраку.

Який би шлях не обрала Україна для створення ринкової економіки, він не може бути безбідним. Не треба говорити, на чій ладі ляже основний тягар реформи та якого може бути реалізація населення на непопулярні заходи або мовили пророкувань. Однією з форм протесту є страйк, який поступово став характерною рисою нашого суспільства. Але як ставиться до нього сьогодні, за умов неможливості до ринку? Насильник він є ефективним? Чи варто взагалі вдаватися до нього?

Відповіді на ці питання спробував польський економіст Марек Гессель у своїй статті «Нові страйки по-старому».

На думку Гесселя, страйк означає можливість втрати виробничого перевалу, який воно вже вміє. А це великий ризик за ринкових умов. Відсутність розуміння цього за історію досі думка, що страйкарі завжди праві, і є причиною того, що населення дуже легко вдається до страйку.

На замітку страйкарям

Ви все продумали?

Небезпека полягає в тому, що після зупинки виробництва на ринку створюється вакуум, який швидко заповнюють конкуренти. Так, у Белорусії за часів М. Тетчер відбувалися страйки шахтарів, які охочіви вже працювати. Уряд Польщі встановлює ціни, продавши Великобританії велику кількість вугілля.

Основою розвитку економіки є інвестиційні капітал, яким розпоряджаються банкі, а вкладати його в економіку підприємці. Щоб одержати кредит, підприєм-

ство має бути платоспроможним. А питання щодо платоспроможності фірми, робітників ають страйкують, є просто риторичним. Таким чином, вклад капіталу — це великий ризик для інвестора, тим більше інноземного.

Переважна більшість страйків має економічний характер, і колишніми вимогами є надання урядом субсидій, ринків збуту продукції та підвищення заробітної плати. Оскільки кількість грошей на фінансовому ринку обмежена, то щоб кому-небудь їх дати, треба в кого-небудь вилати. Найчастіше втрачає той, хто через характер своєї роботи не може вдатися до страйку: вчителі, лікарі, військовослужбовці... Якщо втрахувати, що всі кошти виділяються за загальною бюджету держави, то виникає питання морального порядку: кому було б справедливе асигнувати — лікарям, вчителям чи людям, чи не таланту? Дачим одним, уряд грабує інших.

Євген ВАСИЛЕВСЬКИЙ.

Коротко

В АКАДЕМІЇ НАУК УКРАЇНИ

сяно — українсько — англійським словником фізичної термінології, українською мовою, іспанською для студентів і аспірантів.

Кабінет німецької науки та культури створено при Президії АН України. Він має організувати логарму наукових досліджень з історії та перспектив українсько-німецьких зв'язків у різних галузях, сприяти розвитку наукових досліджень з їх історії, допомагати відкриттю національної культури, економіки, духовного мислення німецької діаспори в Україні, її взаємозв'язків з історичною батьківщиною.

На запрошення Президії АН України у Києві з візитом по-

ребувала делегация науковців з Республіки Кореї на чолі з президентом Кореїського інституту науки і технологій Вон Хі Парком. Гості ознайомилися з діяльністю інституту електрозварювання, інструментів, металургії, напіррозвідників, зусиллями з своїми колегами, керівниками промислових підприємств. Мета їх приїзду в Україну — зміцнити і розширити творчі контакти з нашими вченими й налагодити співробітництво в галузі наукових досліджень і технологій.

Президент АН України Б. Платон обраний почесним членом Європейської Академії наук — міжнародного спітовариства, яке об'єднує визначних учених з десятих країн Європи.

Подробщи

СУВЕРЕННИМ ДЕРЖАВАМ — СУВЕРЕННИЙ ЦУКОР

Символ незалежності на вихорі виступає прапором і гімном. У Гамбії ним, мовляючи, ставлять янтар з цукром. Восі цукор проіснував завжди, а сьогодні з Киргизії й України. Труднощі постачання цукру в часи війни змусили думати, як самим забезпечити себе. Цією метою у радянській намішено побувати перший цукровий завод в Україні. Його будівництво закладено в травні травні урядового року. А за два роки у-

бюль останній цукор і осягнати завод заплановані технічні фактори.

Потужність заводу становитиме 25—30 тисяч тонн цукру щорічно, що покриє приблизно на третину потреби республіки.

Сировину для його роботи постачатимуть з Польщі, він традиційно відомий під назвою цукру. Традиційними джерелами доведеться опрацювати нові для

себе технології обробки цукрових буряків. Швидко, якщо вийдеться, що на роботі тенісних цукрів цукрів, України (Примітання) Навіть так довго, навіть навіть самі цукрові, утворюються самими виробцями європейської цукрової промисловості буряків, зайнявши.

Юрій КУШКО.
Душанбе.

Погляд

КАМЕРНЕ МИСТЕЦТВО

Перехити час вимушеного обмеження свободи, нестачі людського спілкування, зберігати при цьому духовну рівновагу і себе як особистість, бувати в'язнем у торкні, не втратити Кома у будівництві доможатися звичної образотворчості та прикладним видам мистецтва. Нещодавно тут було проведено встановлення танх робіт.

Не змігши: один з авторів готує свої твори для експонування.

Фото МТІ — ІТАР — ТАРС.

АЛИЙ ГЕРБ УКРАЇНИ

19 лютого 1992 року Верховна Рада затвердила малий герб України. Рішення це далось їй нелегко. Справу порпугав Президент, який запропонував вважати його лише основним елементом майбутнього великого герба. Отже, Верховну Раду чекають нові випробування. Ця обставина, а також різні експертські оцінок, як і пафос деяких депутатських зауважень, змусили мене взятися за перо.

Я не належу до палких прихильників тризуба. І не через якісь там ідеологічні упредження. Серед аргументів противників тризуба ідеологічний найважливіший. Історичні символи не мають споконвіту трикути людей, і їх недолго було використовувати. Мене більше бешкетить те, що тризуб — це саме знак для державного герба вкраїни. Ідеологія не повинна надто простіти. У цьому плані значно актуальне герб держави Данила Гоманюка — «Тризуб» (рис. 1). Герби епохи козацької доби, народження, Зрештою, на основі синтезу історичних символів можна було створити новий герб, у якому б знак зображення і наші дні.

Усе це можливі варіанти Ян, Герцого, і затвердження Верховною Радою. Як круті переделом історії люди завжди дивертуються до свого мінусу. У даному аналізді до Київської Русі, яка була одним із найвищих історичних етапів нашої історії, Заява безпідставна. В Мещерякова присутність будь-якого зазначення мик державності Русі панішню, українською, не має нічого спільного з дійсною історією. Це своєрідний історичний передел. М. П. Заява несправедлива. Вона дано спростована на українських, так і російських істориками. Археолог, навіть і античний історик, мусиби це знати.

Від часу УНР трибуз та один із символів національно-державного відродження України. У запропонованій схемі він має місце в кінцевих похідних. На даний час у націоналістичних державних діячів Київської р. Володимир Святославичу. Ставися на монетах печатках, які скріплювали державні документи на бровових підвісках, що носилися на груди, і протримувалися князівською адміністрацією, і зброї і бойових знаменак. С. д. яч із знахідок, регіональній найбільш поширені князівські знаки була піднесені Гуси, Київ, Берингі, Ярослав, Вінгород, хоч зстрічаються в 1. поза межами.

Первний час загадкою зник-
нення розгадане дослідни-
ми не з боку їх коридорів
природи, а лише з про-
стої реальності. В них бач-
лять то глаголичні літери,
«черти і реми», за допомо-
гою яких, за свідченням Ч.
Храбра, слов'янська
рахувалась і гадали. Пізні-
ше ці підходи до розумін-
ня тризубів як династичних зна-
ків власності, якими впо-
рюгалися в середині X століття
починалися князівські земель-
ні володіння, майно, докуме-

Аналогічної думки дотр

ний етнограф П. Єфременко, який, до того ж, помітив явні, досвідкові усадженості знаків. Син брата азнак батька але додавав до нього свій елемент. Спостереження О. Орешнікова, а за наш час і академіка Б. Рибакова над схемами знаків кніської правлячої династії — від Святослава Горювнча до Юрія Долгорукого — повнісінько підтвердили цей аспект. Знаки в таблиці азнак Володимир Святославича (а і б), його азнакених синів Ярослава, Мудрого (а) і Мстислава Чернігівського (р) добре уявляються його. До речі, азнак князя Святослава був двозвучен.

Чи був тризуб офіційним державним гербом? Кі, не був. Київська Русь не знала єдиного і усталеного державного символу. Численні різновиди тризуба можна розглядати, з певними застереженнями, як герби окремих князів. У цьому переконують зображення тризуба на монетах Володимира Святославича. Схематично ці композиції перекутують із знаменоспорних прапирів II — III століть н. е., зокрема Савроматів II, хоч відсутність проміжних ланок і не дає нам права вбачати тут генетичний ланцюг.

Аналіз знаків Володимирів Святославських і його наступників показує, що на Русі вживало дві манери їх англізації. Проста схематична і парадна з великою кількістю додаткових елементів, яка перетворювала знак на гербівий орнаментальний герб. Виявляло по кілька різновидів знаків однієї і тієї ж князівщини. Це стосується і знаків Володимирів Святославських. Вони стали відгуком держави на гербом України. Зображувальні він практично, незважаючи на різноманітний знаку Володимирів Святославських, варіанти. Лише

вно, що деякі шановні депутати, у тому числі і мої колеги за фахом, заперечували цей очевидний факт.

Шо на семантиці зображення те вона і сьогодні лишається не до кінця з'ясованою. Прототипом знаку тризуба багато хто вважав стилізоване зображення птаха, орла або сокола, іншій же водили його від зазначеного в тексті «знаку князя». Князьський красенявцею кінцят XIX — початку XX століття К. Болсуновський бачив парадним знаку Володимир на Святославича грим'ях слово «василевс» (офіційні титул візантійських імператорів). Іншим же романтичним фантазуванням, таким можна вважати і спробу наших днів «прочитати» князьський знак словом «воля». Авторі такої відвертості навіть не замислюються над тим, що в історії цього слова був деінде іншим, ніж північне. Не свободя, а покірність.

Приблизно у такому стані
вищі опинилися й інтерпрета-
тори змісту елементів щодо
не затвердженого малого ге-
бд. Навіть за найбільшою
уважності не можна побачити
в його центральному зуб-
абрисі меча. От уже воістину
можна бачити те, що хоче..

Ка закінчення хотів би з

уважати, що напружені кої
фронтаційності в залі Ве
ховної Радн під час обгов
рення питання про державн
герб України, як і поза до
межами, можна було уникни
ти. Її аналя б серйозна наук
ва доповідь з демонструван
ням документальних зобра
жень тризубів часті Київсь
кої Русі. Отже, треба ширш
залучати спеціалістів до ро
робки і обговорення подібн
питань.

Петро ТОЛОЧКО,
академік АН України.

БАГАТЬОХ шанувальників української поезії заскочила зненацька Швещенківська премія, присуджена поетові Тарасові Мельничуку. Хто ж він такий? Чи є українцем? Такого поета в Україні бачити я не їсмауово. Можливо, він з діаспори? Ні?.. Діано. А може, з молодих та раніш? Не жартуйте! Швещенківська премія — лише для досвідчених (Шеллі, Лермонтов, Антонович та й зрештою, сам 26-річний поетор «Нобілар»). Як же він міг отримати? Ка-ка!.. Він навіть не репре-сепован. Але ж у жодних статтях про українських в'язнів сумління і в епісто-лярних моїх політи зазна-ли. Як же він міг отримати, не будучи? Як це так?!

А так: «Хочу і маю відпа-
гу їти самостійно і бути собою.
Я не мандалитиш ніякого
гурта...». Ці слова мовив ко-
лишній Богдан-Ігор Антонич.
Іх досвідом міг би повторити
й Тарас Мельничук, адже яв-
лять заборонений до торжества
(анімація за своїй вірш) віні-
тримався самітню й неспри-
якно, зало остронів тин-
якийо, деа, за що састі вна-
що йдуть, і оло. Бу зна-
нік, а не саму ошу важке. Віні-
нік, а не саму ошу важке. Віні-
няк, а не саму ошу важке. Віні-
ся як Борень, він був прос-
тіт лотом. Справжній.

[illegible]

Після анходу з тюрми — типова доля-недоля: гнанні, упосліджений, без прописки, без засобів до існування, без

МАРКО П
або КНЯ

ПЕРШИЙ ТАРАС СЕРЕД

Тарас МЕЛЬНИЧУК

роботи. На
сяхні — зне-
вже не за «
інкримінова-
сидати з ре-
лі — знову
невіряння. І
Тарас Мельни-
на Одеський
час від часу
кі мільйони
хують, чи в
на місці. На
падає остан-
шедний дару-
ських рощ
постовою
любові Во-
Уторпах
(сумний пер-
Кулішем)...
Побутові
яких живе-
рас Мельни-
така (без ж

Y. . . IC

Виводать змюв на лямц
мужчїні.

Дротн. І пси
(намов міістры)...
Моавчїк, Росїїст, і моавчї
Точн, точн на себе аїстр! І
а, нї, натїглавчї, і
їм Росїї пїлаччї,
Не муча — краще
нас повїстє...
Чи розпїраїтїлїтї?
— так протїстїлїтї —
і єрєсь випїстїлїтї огнїм!
...Дєс на Вїкрїні!
І повїстїлїтї янчїні,
— гїдаїмама пїшч
Волочїтї бусурїмн коїма.

невольчїні
тут дїм
ї мї храм
ї мїє пр
Тут дєс с
мїє чїтїг
ї пїє
мїє зїм
їмї аїмї
їстїк!
ї кро
ї голодїні
Тут коїм
сам.
бїшчїзну
кої аїстї
їтїчїзну ?

2.
Тан і жмаєм... І а лелечати
Ростуть не крила —
І наваїть долухи аухаті —
І ті лішли у мосналі...

Дніпро не знає де Дніпро,
Дніпро не відає де Київ.
І брата брат за хліб й добро
веде на правду
до Батія.

БІДНОГО

У РОЛІ БІДНОГО

ОСТАККИМ часом він опинився на «штабних» правках у колишньому своєму приміщенні. Річ у тім, що раніше в цьому будинку була синагога. Нині на підставі Закону про свободу совісті та релігійні організації кніські єврейські громади «Саббат та «Хашді» вимагають повернення культурної спадщини.

— Ми пропонували, — розповідає директор театру М. Петренко, — компроміс: ставити лялькові вистави для сьверських дітей мовами ідиш чи їврит, здавати зал під інші культурні заходи, але нас настійливо «присиль» звідси. Зверталися за допомогою до міського управління та Міністерства культури, миськвиконкому, навіть до Верховної Ради, але ніякої відповіді не отримали. Ми розуміємо, що згідно із законом маємо звільнитися, приміщення, але де ж розміститися театру?

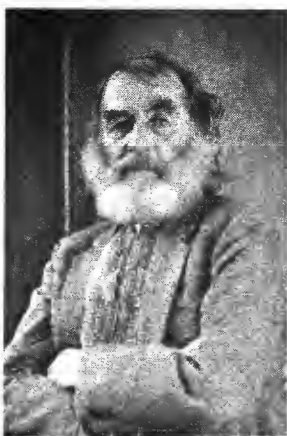
Адміністрація, щоправд
просила виділити для цього
частину Будинку політоси

ти колективів київського департаменту колхозів та радгоспів, клубів колхозників і комсомолів України чи клуб Радянських Міністрів. Однак на них «внялися» грошові питання. У Києві — Українська тозоваси́рничина Біржа, банки «Укр. райна». Не знайшли пункту культури і в будинку культури Метробуду та малому залі Ізюмського палацу культури. Це слово хоч і звучило. Але речі, не мають належних приміщень і театр маріонеток, міський ляльковий театр та театр юного глядача — доводиться орендувати залу неспортивного клубу, а театру і інституту на вилізках у щокілох, будинках культури.

— Ляльковий театр — не наша забанка,— каже А. Трубцяка, колишня провідна актриса, яка працює в культурному закладі майже шістдесят років. — Він завжди був однією з перших сходинок духовного зростання дітей, прилучає їх до мистецтва й літератури, актив

МАРКО ПРОКЛЯТИЙ, або КНЯЗЬ РОСИ

ПЕРШИЙ ТАРАС СЕРЕД ЛАУРЕАТІВ ПРЕМІЇ ТАРАСА

роботи. На початку вісімдесятих — знову тюрма, але вже не за «політику», а за інкримінований розбій, тому сидить з рецидивістами. Далі — знову післятюремні по-невір'яння. Наприкінці 80-х Тарас Мельничук слюсарює в Одеській залізниці, де час від часу славні радянські міліціонери чобітьми рашують, чи всі поетові ребра на місці. На 1990 рік припадає останній і, як завжди, шедрий дарунок приквратських дружинців: «день поетового зародку» спалюють його рідну хату, селі Уторопах на Гуцульщині (сумний перегук з Пальном Кулішем)...

Побутові умови, в яких живе сьогодні Тарас Мельничук, такі: скартака (без жодних комуналь-

них зручностей) хат при виїзді з Коломиї, у вікна якої цілими днями ляпає болото й чадить сморід з десятків тисяч машин. Недалечко — завод оцинкованих виробів і вулканізаторська, — чудова місцина для поета з відкритою формою туберкульозу!

Властивістю, яні згодом з театральною слізкою і шароварним замилуванням прибиваються меморіальні дошки на честь Князя роси, сьогодні ніяк не зважається дати йому нормальну квартиру. Нв їхніх очах помирає пощадливий поет. Невже в Коломні так багато великих поетів?

Останньою і єдиною радощем (чи мукою?) для Тараса Мельничука була й залишається поезія. Він боїться захлинутися нею (пише

по 10—15 віршів зв нічі), втікає світ за очі, прокидається, щоб знову й знову безсонними ночами перевтілюватися у поїрип, зітканий із свмих нервів Диктофон для Небесних Поетичних Диктантів...

Нв початку 1990 року, після 23-річної перерви, побачила світ друга книжка Т. Мельничука «Князь роси». Навіть у межах цієї зовні невеличкої і низької вражає діапазон поетової екзистенції, чп, власне, болко: від щонайнижчого (тичинного) «білим місяцем, білим місяцем солов'я зав'ю» — до вирай невтілого (шевченківського) бунтарства: «і вільний статн може обрй, лише умочений у кров». Діапазон же формальний — від класичного сонета до вуличної «нескладухи». При цьому слід зауважити, що широта «Князя роси» — не «біг-пес-через-овесівська», де всього потрошку, а нудьги найбільше. Це радше зразок рйвнього мочартіанства — невимітність і всюдисуща легкість справжнього таланту.

Що більше вчитується у цю книжку, то гостріше відчуваеш, що розмова про су-

часяу національної школи без неї, неможливо речний, новелайт — талант іскний, «собо-заклинувся на цульських зм а ввібрав у висоту карпат вільний дух ких степів. цього надчутт поріг, вишукану дину (що так іскні думи), рання на правн-тя-символи, (рйшню) фоль-усе це, перет-же інтуїтивні вітніх поетів (від потоку елементів по-вноремлює «ряд краших іскної поезії»... А тим час зневірений, ний, без рубль-рас і далі тими лікарни ми кав'ярнями не ждуть, він (навіть на ве-поезі!)...

Іван

Тарас МЕЛЬНИЧУК

А ДО ГАЛЕР ПРИКОВАНИЙ ДНІПРО

ІСТОРИЧНЕ

1. Виводять знов на плац мужчин.
Дроти. І пси (немов міністри)...
Мовчиш, Росіє!.. І мовчи! Точи, точи на себе вістря! А ви, кати-наглядачі, Всіа Росії палачі, Не мучте — краще нас повісьте...
Чи розстріляйте! — так лростіше! — І срьє випаїть огнем!..
...Десь на Вкраїні квітнуть вищі, Й повстанців гайдамаків ліших Волочить бусурмен конем.

2. Так і живем... І в лелечати Ростуть не крипа —
І навіть лолухи вухаті — І ті ліпши у москалі.

Дніпро не знає де Дніпро, Дніпро не відає де Київ. І брата брат за хліб й добро Веде на правду до Батія.

невольничий базаре тут день мій гай мій храм і мос прикуте небо. Тут десь старцює мос циганське застра й пли филомита С мій за-сперий-лебід коли амра-бучук — встас! ук й кро-зав п'є гоподний братів меч. Тут кожен сам башибузук що апасноруч стина вітчизну з плеч.

що стапося зі мною загинув грім і скамоніла блискавка у серці дуба і я — чи то не я — лроріс розрив-травою прощай моя вікраїно я не довернусь заночую у росі бо люди — збивці світ — циклоп і бог немов дитина плаче в небесі

що сталося зі мною я трава а може завтра згину на косі але ніхто не гавкне: в шеренгу стрійсь по дав і кроком марш

іди — гайда — збивай Росу й Свій Край в ім'я русі і жаби кречуть ква-ква-ква збивай чи матір чи вдова збивай — наказує Москва збивай усіх в ім'я росії давай зал'ємо могорич смерть сій смерть сій в ім'я здихаючих росії смерть сій ми трули всі ми трули всі на умираючій косі.

на мені весь мир бродить сонце ходить Київ з Богданом л'є-гуляє та у червоний збан Дунай ховає

а в Дунаї шука поєвіт за руку пуги трави та косарів мисливих в йшла та що в червоних чоботях несла землю за плечима: ліпше свої землі пожка ніж чужої землі бочка ліпше свої землі крулочок ніж чужої горбочок несла землю за плечима і візінала мене

це ти конику пишний давай зал'ємо могорич слізьами за те що не єсть ми козаками що не єсть ми гайдамаки а єсть коники-цаїрконики по яких плачуть маки * * * * * Бджіл медоносних укрїнські доли, й сама Вкраїна — вулик золотий... Було, було... Та відгуло в світі

У РОЛІ БІДНОГО ТАТА КАРЛО

ПЕРЕБУВАЄ НИНІ КОЛЕКТИВ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО ТЕАТРУ ЛЯЛЬОК

На перехрестях культури

Мал. Володимира КИСЕЛЬОВА.

ОСТАННІМ часом він опинився на «пташиних правах» у колишньому своєму приміщенні. Річ у тім, що раніше в цьому будинку була синагога. Нині на підставі Закону про свободу совісті та релігійні організації київські єврейські громади «Сабат» та «Хашді» вимагають повернення культурної споруди.

— Ми пропонували, — розповідає директор театру М. Петренко, — компроміс: стванти лялькові вистави для єврейських дітей мовами ідиш чи їврит, здавати зал під інші культурні заходи, але нас настійливо «просять» звідси. Зверталися по допомогу до міського управління та Міністерства культури, миськвинкомов, навіть до Верховної Ради, але ніякої відповіді не отримали. Ми розуміємо, що згідно із законом маємо звільнити приміщення, але де ж розміститися театру?

Адміністрація, щоправда, просила виділити для цього частину Будинку політосві-

ти колишніх міського та обласного комітетів партії або клуб колишньої компартії України чи клуб Ради Міністрів. Одяан на них «вийшли» грошовитіші господарі — Українська товариство-сировинна біржа, банк «Україна». Не знайшли притулку і в будинку культури Метробуду та малому залі Жовтєвського палацу. Одне слово — хоч на вулицю. До речі, не мають належних приміщень і театр маріонеток, міський ляльковий театр та театр юного глядача — доводиться орендувати зали-за непомірно високу плату і виступати на виїздах: у школах, будинках культури.

— Ляльковий театр — не наша забаганка, — каже А. Трубецька, колишня провідна актриса, яка працює в культурному закладі майже шістдесят років. — Він завжди був однією з перших східних духовного зростання дітей, прилучав їх до мистецтва й літератури, вчив

розрізняти добро і зло, вболівати за долю героїв. Наш театр і в найтяжчі часи пропагував народні звичаї, традиції, прилучав юне покоління до прекрасного. Навіть у страшний пору голодомору ми ходили по селах Чернігівської, Черкаської, Хмельницької, Київської областей: удень давала вистави для дітей, а ввечорами — концерти для молоді. Самі пхили з голоду, від цинги кривавились ясна, але знаходили сили бодай якое розважити людей. То неже тепер театр загине?..

За свою історію Київський ляльковий провів сотні гастрольних вистав в багатьох областях України і за рубежем. Ними тіпшилися тисячі маленьких глядачів у містах і селах. Тільки минулого року вртнсти відвідали майже всі райцентри Київщини, виступали в школах, сільських будинках культури. Брали участь у міжнародному фестивалі театрів ляльок разом із акторами з Австрії, Бельгії, Німеччини, Китаю, Японії. Плаиували провести другий фестиваль у Києві, але чн зможуть, якщо до того часу їх виселять з приміщення? Завдяки цьому театру на-

ші маленькі мислися з най-ками української творчості для клору народна наприклад, та пап Луї Бернзі своїм театром. Він уж по селах Київ-Його теж дум-ля київських галі те, як в до культурно-тей.

Знаючи про-коло ляльков-радів був пов-форміюро. «ібито євреї запропонували мільйонів до-звільнів прим-лефонував Ми-привітати проблем, а д-

— То ваші-лісти пошири-інформацію. нував нам і д-довжимо, пев-ти, як той тв-

Не хотілося на песимистич-ливо, серед в-ників ще знай-яка виведе те-

Мико-

[illegible]

Акционерное общество открытого типа

«Донецкая инвестиционная компания»

ДИКОМ

ДИКОМ

Информация о выпуске акций Донецкой инвестиционной компании

А. ОСНОВНЫЕ ДАННЫЕ ОБ ЭМИТЕНТЕ

1. **ДОНЕЦКАЯ ИНВЕСТИЦИОННАЯ КОМПАНИЯ** (сокращенно «ДИКОМ») учреждена 12 ноября 1991 года как акционерное общество закрытого типа.

АО «ДИКОМ» зарегистрировано 5 декабря 1991 года решением Исполнительного комитета Ворошиловского районного Совета народных депутатов г. Донецка. Регистрационный номер № 19.

2. Место нахождения АО «ДИКОМ»: 340114, г. Донецк, ул. Университетская, 110 в.

3. Предметом деятельности АО «ДИКОМ» являются:

- размещение ценных бумаг нового выпуска;
- осуществление коммерческой деятельности на рынке ценных бумаг.

Осуществление коммерческой деятельности на рынке ценных бумаг осуществляется от имени и по поручению юридических лиц и граждан при формировании «портфеля ценных бумаг» и его сервисного обслуживания, а также представлении их интересов:

- оказание консультационных, исследовательских и аналитических услуг в области инвестиций, акционерства, финансового стратегического планирования и граждан;
- сбор, анализ, распространение информации о рынке ценных бумаг, публикация аналитических и информационных обзоров;
- оказание иных услуг по выпуску и обращению ценных бумаг, на возмещение затрат, предусмотренных законодательством.

4. АО «ДИКОМ» создано в ноябре 1991 года, поэтому бухгалтерский баланс, счетов доходов и убытков, финансовых отчетов и отчетов о распределении прибыли, а также ипотечной задолженности на момент liquidации не имеется.

Административные и хозяйственные функции государственным органам не АО «ДИКОМ» не налагаются.

5. Объявленный уставной фонд — 24 000 000 (двадцать четыре миллиона) рублей. На момент принятия решения о выпуске акций Уставной фонд АО «ДИКОМ» сформирован полностью за счет денежных взносов учредителей в объеме 6 248 000 (шесть миллионов двести сорок восемь тысяч) рублей.

6. В состав учредителей АО «ДИКОМ» входят:

- общество с ограниченной ответственностью «Донецкая торговая фирма»;
- общество с ограниченной ответственностью «Приднепровская торговая фирма»;
- общество с ограниченной ответственностью «Мариполеская универсальная торговая фирма»;
- совместное советско-иностранное предприятие «Донбасс-Либерти»;
- акционерное общество «Игора»;
- дирекция по Донецкой области Республиканского акционерного коммерческого агропромышленного объединения;
- Донецкая областная дирекция Республиканского акционерного коммерческого банка социального развития (Укробанк);
- совместное советско-иностранное совместное предприятие «Идеал»;
- совместное советско-иностранное предприятие «Диалог»;
- акционерное предприятие «Август» (Солнечный);
- минералогическая промышленно-коммерческая ассоциация «Темп»;
- акционерное общество «Южная» (Управление инвестициями);
- многоэтажная фирма «Солнечный»;
- гражданское предприятие «Донецкий завод газовой аппаратуры»;
- завод «Искра»;
- молодежный книжный комплекс «Искра»;
- малое предприятие «Броварская контора»;
- донецкое общество управления государственного народного хозяйства Промстройбизнес Урбин
- такие частные лица.

7. Органом управления АО «ДИКОМ» является: общество акционеров акционерное;

Наблюдательный совет;

Исполнительная дирекция.

Высшим органом управления АО «ДИКОМ» является общее собрание акционеров, и исполнительный комитет которого состоит:

- из утверждения годового отчета, баланса и счета прибылей и убытков;
- утверждения Наблюдательного совета, избрание Президента и Вице-президента компании, Ревизионного комитета и в Промышленности;
- в административные вопросы, решение собрания акционеров высшего органа управления АО «ДИКОМ» являются Наблюдательный совет, а который входит:

ВИЦЕ-ПРЕЗИДЕНТ П. А. — председатель Наблюдательного совета, генеральный директор общества с ограниченной ответственностью «Донецкая торговая фирма»;

ПРЕЗИДЕНТ С. Ф. — президент совместного советско-иностранного предприятия «Донбасс-Либерти» (директор Харьковского сталелитейного завода);

МАШТАЛЕР И. И. — директор Донецкой областной дирекции Республиканского акционерного коммерческого банка социального развития (Укробанк);

БАКИН В. И. — председатель акционерного общества «Игора» (директор Донецкого завода хлопчатобумажного);

НАПЛАВ Е. А. — директор Донецкого филиала совместного советско-иностранного предприятия «Диалог»;

Органом, осуществляющим руководство и управление текущей деятельностью АО «ДИКОМ», является Исполнительная дирекция, в состав которой входит:

МАХМУДОВ А. Г. — президент, начальник Донецкого политехнического института по специальности «Автоматизация и телемеханика», кандидат технических наук, профессорский стаж — 25 лет;

РАСКОЛОВ И. И. — вице-президент, начальник Ростовского государственного университета по специальности «Политехническая экономика», профессорский стаж — 12 лет;

ПЕТРИКО Ю. Ю. — директор по операциям на рынке, начальник Донецкого политехнического института по специальности «Экономика организации горно-промышленности», профессорский стаж — 9 лет.

В настоящее время в АО «ДИКОМ» работают 15 сотрудников.

Б. ОСНОВНЫЕ НАПРАВЛЕНИЯ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ АО «ДИКОМ»

8. Основной сферой деятельности АО «ДИКОМ» является оказание государственным органам, юридическим лицам и гражданам услуг на рынке ценных бумаг и области инвестиций и акционерного дела.

9. Основные направления использования средств, полученных от эмиссии:

- размещение ценных бумаг эмитентов, в том числе неполный андеррайтинг;
- формирование собственного портфеля ценных бумаг (инвестиции);
- коммерческая деятельность на рынке ценных бумаг (операции за собственный счет) 10%;
- техническое обслуживание операций с ценными бумагами и развитию инфраструктуры для нормального обслуживания клиентов 20%;
- оказание других услуг на рынке ценных бумаг 5%.

10. Собственный портфель ценных бумаг предполагается диверсифицировать с расчетом:

- на надежность — 70%;
- на доходность — 20%;
- на рост капитала — 10%.

11. Основные направления деятельности АО «ДИКОМ»:

- проведение полного цикла работ по акционерному государственному предприятию;
- подготовка аналитических и информационных обзоров по рынку ценных бумаг для специалистов и инвесторов;
- оказание услуг эмитентам по различным аспектам: размещение ценных бумаг, включая частичное гарантированное размещение (неполный андеррайтинг);
- оказание услуг по купле-продаже ценных бумаг;
- коммерческая деятельность на рынке ценных бумаг;
- формирование «портфеля ценных бумаг» клиентов и его сервисное обслуживание (доверительное управление);
- оказание консультационных, исследовательских и аналитических услуг в области инвестиций, акционерства, финансового стратегического планирования и граждан;
- формирование информационной сети рынка ценных бумаг в Украине с перспективой выхода на аналогичные сети СНГ и зарубежных стран;
- создание автоматизированных рабочих мест специалистов инвестиционных структур;
- формирование технического и организационного обеспечения, необходимого для эффективной деятельности по выпуску и обращению ценных бумаг;
- оказание транспортно-экспертных услуг.

В. СВЕДЕНИЯ О ВЫПУСКЕ ЦЕННЫХ БУМАГ

12. Общие сведения о ценных бумагах:

Уставной фонд АО «ДИКОМ» — 6248000 (шесть миллионов двести сорок восемь тысяч) рублей, разделен на 6050 (шесть тысяч пятьдесят) простых именных акций номинальной стоимостью 1000 (одна тысяча) рублей (серия А) и 198 (сто девяносто восемь) именных привилегированных акций номинальной стоимостью 1000 (одна тысяча) рублей (серия АА), которые распределяются среди учредителей: объявленный Уставной фонд АО «ДИКОМ» на 10 февраля 1992 г. составил 6248000 (шесть миллионов двести сорок восемь тысяч) рублей.

13. Решение о выпуске акций было принято на общем собрании акционеров АО «ДИКОМ» 23 января 1992 года (Протокол № 3 от 23 января 1992 г.).

Планируемый выпуск акций АО «ДИКОМ» состоит из 17 752 (семнадцати тысяч семьсот пятьдесят два) простых именных акций (серия Б) на общую сумму 17 752 000 (семнадцать миллионов семьсот пятьдесят два тысячи) рублей.

Номинальная стоимость одной акции — 1000 (одна тысяча) рублей.

14. Начало подписки: 25 марта 1992 г. Окончание подписки: 25 июня 1992 г. Место подписки: 340114, г. Донецк, ул. Университетская, д. 110 в.

Телефоны: (0622) 55-78-83, 55-73-83.

15. Цели реализации ценных бумаг: первые 5 календарных дней по номинальной стоимости, а далее по курсу, исходя из спроса и предложения.

16. В случае превышения уровня подписки производится возврат в 2 недельный срок сумм, превысивших планируемый объем эмиссии.

17. В случае недостижения уровня подписки оплаченный учредителями Уставной фонд увеличивается на фактический объем подписки.

18. В процессе размещения акций продаются не юридическим, тем и физическим лицам с оплатой наличными деньгами или по безналичному расчету.

19. Акции приобретаются на основании договора-заявки, в которой оговариваются стоимость, условия приобретения и оплаты акций, в том числе получения сертификатов, осуществление операций и депонирования.

20. Место выплаты дохода — г. Донецк. Адрес: 340114, г. Донецк, ул. Университетская, д. 110 в.

Телефоны: (0622) 55-78-83, 55-73-83.

21. Возможные факторы риска в деятельности АО «ДИКОМ»:

- изменение налоговой политики в сторону увеличения налогообложения финансовых компаний;
- отсутствие эффективного механизма взаимоотношений с другими государственными СГ, в том числе регулирующего обращения ценных бумаг;
- неэффективность и неадекватность рыночного разгосударствления и приватизации.

ЭТО НЕОБХОДИМО ПРОЧЕСТЬ ОБЯЗАТЕЛЬНО:

Начало подписки на акции «ДИКОМ» через 10 дней. Заинтересованные организации и частные лица «ДИКОМ» приглашает в заключительные на взаимовыгодных условиях агентских соглашений по размещению акций.

Для приобретения акций «ДИКОМ» обращайтесь по телефону в г. Донецке (0622) 55-78-83, 55-73-83. Номера телефонов в других городах будут опубликованы дополнительно.

Своими акционерам «ДИКОМ» предоставляются льготы при акционерном приобретении и по первоначальному порядку оказания содействия в приобретении ценных бумаг перспективных компаний.

Футбол. Чемпіонат України. Вища ліга.

НЕ ВСТИГ КОЗАК
І РОЗІГРІТИСЬ...

«ВІС» (Миколаїв) — «НАР-ПАТИ» (Північ), 1:1 (0:0). Суддя А. Попов (Київ), 19000 глядачів. Голи у господарів — Горичев (47) у гостів — Козак (62).

«ЧОРНОМОРЦЬ» (Одеса) — «ТЕМП» (Шепетівка), 3:1 (1:0). Суддя І. Савченко (Синьферополь), 1500 глядачів, голи в одеситів — Гусев (12), Цимбалар (62), Гущо (86), у шепетівчан — Неродостов (66).

Цимбалар почався атакують другий тур національного чемпіонату. Миколаївський «Віс» в першому таймі особливої активності не виявив. Цим савки він кришав м'ячисті гостів, які прибули з Одеси, мов на білому коні. А в другому таймі миколаївці опрацю ж кинулися на штурм воріт лавіажа. І з цим миколаївський Горичев награв досвідченого воротаря в постріл.

Зрозуміло, що ця невдача розіграти виявилася. Та через велике бажання відіграти вони не припустилися помилки. Оскільки з них ніх не скоротилися тула. Але подати рахунок йому не потягнув.

Півніський клуб вкотре задала заміну, мов на 60-й хвилині замість Дабі на поле вийшов Цимбалар. Цей гравець, на суєну розіграти на галі, а одразу ж антивою виконання боротьбу і зрівняв рахунок.

Ще один цікавий детал. Болельники Миколаєва спостерігали за матчем з інтересом. Клуб усього дозволити, клуби атакують заміну за м'ячем. Одесі перевага «Чорноморця» була непереможною. Очевидно, морські злихалися, що тодішні втратили болельників, які, звичайно ж, розсарилися за кінцевою гру своїх улюблених у парному матчі чемпіонату вкотре «Віс».

Гусев влучив у воріта після розширення штрафного. Цимбалар відгукнувся на догній точний м'яч, а Гущо завершив красною багатоголовою номінацією.

Відамо календар А гостів. Вони намагаються протидіяти досвідченим суперникам. Ім навіть удалося зрозуміти розріз у рахунок. Але вони не клас у ворі.

Віктор ГЕНЧУК.

ВОЛЯ ПОКИЩО
СИМВОЛІЧНА

Міжнародний олімпійський комітет прийняв рішення надати статус членів своїх членів олімпійським комітетам двадцяти республік колишнього СРСР. Про це було оголошено після завершення переговорів, що вела в штаб-квартирі МОК у Лозанні (Швейцарія) керівники олімпійських комітетів Азербайджану, Вірменії, Білорусі, Молдови, Грузії, Казахстану, Киргизстану, Росії, Таджикистану, Туркменістану, Узбекистану та України.

За повідомленням агентства Франс Пресс, спортсмени цих держав вступили в Олімпіаду в Барселоні, як і на зимовій в Альбервілі, в складі об'єднаної команди. Крім цього, разу на честь олімпійських чемпіонів в індивідуальних дисциплінах піднімаються прапори і лондонські гімні держави, яку вони представляють.

З цих у принципі погодилися представники України та Грузії.

Грузія збиралася виступати на Грі окремою командою. Такої ж позиції дотримувалася і Україна, подолуючись лише в номінальних видах виступати в складі збірної СНД.

Президент МОК, щоправда, сказав, що можливі уточнення на найбільшій засіданні вніжньому. Самарчан також має намір побувати в усіх 15 міст, які колись складала СРСР.

Віктор ОВОЛОНЧУК.

НИИ СТРОИТЕЛЬНЫХ КОНСТРУКЦИЙ
ОБЪЯВЛЯЕТ ПОДПИСКУ
НА УЧРЕДИТЕЛЬСКИЕ АКЦИИ
ПРОМЫШЛЕННОЙ
НЕ ДВИЖИМОСТИ
БИРЖИ
КОМПАКТНЫЕ ТЕЛЕФОНЫ:
277-81-55
274-58-47

ВОНИ ВИЙШЛИ НА ПОЛЕ

«КИВА» (Вінниця)
КАЧАЛЬНИК КОМАНДИ
Гатаулілі Ігор, ГОЛОВНИЙ ТРЕНЕР — Грозний Вячеслав, ТРЕНЕР — Олександр Павло.
ВОРОТАРИ: Загорулько Микола (1980), Шуровський Ігор (1971, зі СКА, Одеса), Нотін Олександр (1970, зі СКА, Київ), ЗАХИСНИКИ: Русланов Сергій (1959), Приходько Олександр (1966, з «Киева»), Прометєвич Руслан Вади (1966), Сергачевський Ігор (1968, з «Вірменії»), Рієнко Сергій (1971), Дзюбенко Володимир (1972), ПАЛІАДІСНИКИ: Абухон Бавдур (1964, гошник Олександр (1970, зі СКА, Київ), Золотий Юрій (1971), Мухомов Олег (1971, зі СКА, Київ), Носовський Віталій (1973), НАПАДАЮЧІ: Віталій Сергій (1987), Родозубов Микола (1969), Ігнатенко Олександр (1971, «Атлетика», Томск), Парастас Сергій (1981, з «Віссы», Миколаїв)

«МЕТАЛУРГ» (Запоріжжя)

КАЧАЛЬНИК КОМАНДИ
Гатаулілі Віктор, ГОЛОВНИЙ ТРЕНЕР — Нотін Ігор, ТРЕНЕР — Смирні Ігор, Вуль Таргій, Костю Павло.
ВОРОТАРИ: Скухча Юрій (1959), Семенов Ілля (1973), ЗАХИСНИКИ: Сергачев Віктор (1969), Семенов Віталій (1972), Максименко Андрій (1972), Митин Юрій (1971), Ключник Сергій (1970), ПАЛІАДІСНИКИ: Весни Ігор Юрій (1969), Дзюбенко Юрій (1968), Іванко Ігор (1969), Шовченко Павло (1972), Лучин Ігор (1970, з «Киева»), Зубов Владислав (1970, зі СКА, Одеса), НАПАДАЮЧІ: Стопан Вислав (1985), Антох Олександр (1971), Іванов Григорій (1971, зі «Спартак», Владивосток), Голованов Олег (1971) Таран Олег (1980).

Производственное объединение «Киевтрактородеталь» предлагает

НОВЫЕ ВЫСОКОПРОИЗВОДИТЕЛЬНЫЕ
СЕЛЬСКОХОЗЯЙСТВЕННЫЕ МАШИНЫ ДЛЯ
ВОЗДЕЛЫВАНИЯ КАРТОФЕЛЯ ПО ИНТЕНСИВНОЙ

ПРИСОБЕДРЯЮЩИЕ НАШИ МАШИНЫ, ВЫ СМОЖЕТЕ:

— ликвидировать ручную труд на пропашке,

— исключить прилипание гербицидов,

— повысить урожай на 40-60 центнеров с гектара.

Стоимость машин окупается приростом урожайности

картофеля с двух гектаров!

КУЛЬТИВАТОР ВЕРТИКАЛЬНЫЙ ФРЕЗЕРНЫЙ КВФ-2,8

Предназначен для высококачественного рыхления

почвы без оборота пласта, с одновременным при-

тыванием почвы. Широко используется для пред-

варной обработки почвы под картофелем, овошеч-

бахвалом и другими культурами. Агрегатируется с трак-

торами марок МТЗ-80/82 с приводомом, ДТ-75.

КУЛЬТИВАТОР ФРЕЗЕРНЫЙ МНОГОПРОХОДНЫЙ

КФМ-2,8

Предназначен для многократного окуливания посевов

картофеля с одновременным рыхлением почвы и

уничтожением сорняков методом присыпки в ря-

дах без прилипания гербицидов. Агрегатируется с трак-

торами марок МТЗ-80/82, МТЗ-100/102.

ДРОБИТЕЛЬ РОТОРИЙНЫЙ ДБР-2,8

Предназначен для уничтожения ботвы картофеля,

выращиваемого на гребнях, и другой растительности

перед уборкой. Выпускается также в варианте степ-

ноуборочника для работы на ровных поверхностях.

Агрегатируется с тракторами марок

МТЗ-80/82, МТЗ-100/102.

БУРТОУКРЫШИТЕЛЬ НАВЕСНОЙ БН-100А

Предназначен для укрытия зяблых нагатов картофе-

ля, бурого селення и силосных трав. Может при-

меняется для рыхл. триньей. Агрегатируется с трак-

торами марок МТЗ и ЮМЗ.

ДЛЯ РАБОТЫ НА ОТКРЫТЫХ И ЗАКРЫТЫХ ГРУНТАХ:

КОПАТЕЛЬ ЛОПАТОЧНЫЙ КЛ-1,4

Предназначен для предпосевной обработки почвы на

глубину до 20 см в теплицах, парниках, питомниках,

на приусадебных участках и в фермерских хозяйствах.

Иванской. Агрегатируется с тракторами марок Т-25А,

Т-30А («Владимирская»).

ТЯГОВО-СИЛОВЫЕ УСТРОЙСТВА

Модели 171.2707 к автомобилю «Москвич» 401, 412,

2138, 2140, Модели 4787.2707 к автомобилю «Жигули»

ВАЗ-2101, ВАЗ-21011, ВАЗ-2103, ВАЗ-21013, ВАЗ-2106,

различных хозяйственных машин, различных типов

автомобилей с прицепом и подцепленным при-

электронической сити к электрооборудованию авто-

мобиля.

САДОВОДНОЕ И ОГОРОДНИКАМ:

НАСОС ПОРШНЕВЫЙ С РУЧНЫМ ПРИВОДОМ ИР-5

Предназначен для откачки воды из скважин и во-

дпопом для полива приусадебных участков.

АВТОХОЗЯЙСТВАМ:

КОМПЛЕКТ «ИКАРУС»

Гильза, моршени, поршневой палец, К детали

автомобиля «Икарус».

ГОТОВИТЕЛЬ К ВЫПУСКУ НОВАЯ МАШИНА

ДРОБИТЕЛЬ ВЕТОК ФРЕЗЕРНЫЙ ДВФ-100

Предназначен для лущения почвы в шпиль отню дна

метром до 100 мм. Щепу может быть использована

для мульчирования почвы, приготовления компоста,

различных хозяйственных нужд. Агрегатируется с

тракторами марок Т-25А, Т-40М/40АМ.

Принимается предварительные заявки.

Наш адрес: 232180, Київ, бугай, М. Липин, 16.

Телефоны: Київ-180, «Ліпес».

Телплат: Київ-131094, «Гіллява».

Телефон: 488-01-54 (отдел сбыта).

Життя в Україні

2. НАСИТИВШИСЬ ХЛІБОМ, ЗАХОЧЕМО... ЧОГО?

ПРАЦІВНИКИ підприємств по боротьбі з контрабандою і порушенням митних правил союзної митниці, а так само і «сервісанти» — по надходженню від правоохоронних органів після вивчення і розгляду історичних та культурних цінностей.

Самі «сервісанти», змушені зауважити, скажи, крім назви цінностей майже інших характеристик мити не вказується. У Мінську з музею викрадено ікону «Одигтія Смоленська» і «Малювання розп'ятого», у Ярославській області — картину Верещагіна 1883 року «Блایний кінь», пограбовано колекцію живопису Майдла. А ось і наше, українське. З Києва Печерської лаври пошулено п'ять ікон, серед них «Казанська Богоматір» і «Господи Владержителю», а з Центрального державного історичного архіву — листи О. Олеса, В. Биченка, С. Петлюри до М. Грушевського, таблиці гербів губерній і областей Росії.

Нюхач з цих предметів на очі чепських митників не потрапляв.

І, напевне, не потрапить, роз'яснивши мені спеціаліст цього відомства Професія і злочинці-антикваріати не пустять їх і на внутрішній «зовнішній» ринок. Для справжнього «товару» виступають дипломатичні канали і навіть «вікна» у кордоні.

Свого часу леві сумнозвісний радянський посольства в Москві Букінонспродавав за кордон унікальні ікони, виробні майстрів іконопису. Фабричні, а разом більше як на мільйон карбованців антикваріату (за цінами початку вісімдесятих). Не треба думати, що й оті затримані чепські митниками 43 ікони йшли через кордон «на авось». У суспільстві документа було зазначено, що запитав прохідного догляда на центральній московській митниці.

«Кінець» цієї справи так назвали не тільки до тодішнього Ленінградського, а й до Москви, Києва...

Експерти з Національного історичного музею України (Закарпаття).

Підприємства й діяльність. Навіть серед останніх вилучених з контрабанди релігійних завершених композицій. Тобто виконавці замоваляли якось закордонною «цінністю» нашої митниці.

А що ж наші правоохоронці, спецслужби? — Тільки торік — розповідає начальник СІВ України по Закарпатській області Арсен Ухаль, — у нас було порушено понад півсотні кримінальних «контрабандних» справ, і вже три поділялися цьому році. Служба області нарощує сили — створено окремі підрозділи, який займатиметься саме боротьбою з контрабандистами.

Але осмілююся заперечити, що навіть якщо так працюватимуть і правоохоронці інших прикордонних областей, то це буде виходом із ситуації.

Часто деякі кримінальні справи припиняють на дрібнішній «фінанс» за злочинами. А далі чимало контрабанди виглядає митниками, кажучи їхнім терміном, «безкоштовно», тобто не має гошодарів. А якщо і є, то це, дурдате, «дрібний улов» — виконавці-кур'єри або ж дилетанти. А «паша», «кордонний центр», як правило, — за кадром.

У того самого виконавця, якщо він, звісно, не дилетант, на запитання «Де взяв?» — така ж коротка відповідь: «На «барокалі» купив». «Лепте», якщо ікона крадена, а якщо і просто викинуто чи куплено за безціну в убогих душах дітей і вилучити тих, хто до цієї ікони асвєжт молитися Богові?

Політику постої своїх історичних і художніх реліквій має митити держава. Гріш чина з беззвичайно довгим державним музеем, як вважають, що їхнє завдання — вилучати свій босий і голодний народ. Загроз цієї народ, наситившись кофасом і закордонною музеем, до хліба заохоче піти, чогось духовного, виконаного й досконалого. Вилучити ж його у заклад багатшого закордонного сусіда не реально.

Отже, залишається конфіскувати цінності в злочинців? Знову, як і колись, тільки конфіскація? Інших шляхів повернення втрачених

реліквій держава сьогодні не має. Людина з Богом у серці, яка «на зорі Радянської алади», ринкувати життєві цінності від антиквістів церковних хрестів чи ікон, до музею їх не понесе. Не поспішить туди і її онук — «пешерний артист», бо знає, що за ікону на кінськомучому ринку» можна «опригати» від 40 до 2000 доларів США. Таких грошей наша держава не платить. А можна, як ми знаємо, і спробувати вивезти, скажімо, переливчасте начево, і не тільки ікону. Я був шокований, побачивши на складі митниці вилучені в когось янкету з приреченою до неї «новостаскою» — ста трьома бойовими орелами Червоної Зірки і Великої Вітчизняної війни.

Торік — розповідають працівники Національного історичного музею України Марія Стрибелі і Антоніна Литовська — на заперечування закупити лише дві незначні ікони. Інші приходять, розпитують, припиняють. У них видно, інші плани.

Чи треба казати при цьому, що без подібних речей ми не можемо показати не те що ікону українського іконопису, а й справжній побут, культуру нашого народу і навіть відстоїти інтерес окремої селенської частини.

Тому неощенним подарунком, який зробили музею митники, СІВ України, а саме не тільки унікальний іконописний оклад із двадцятьма живописними емальованими медальйонами, що зображують життя Ісуса Христа, а й інші речі.

Купити ці речі чи частину з них Національний музей, звісно, не зміг би, хоча матеріально він поміг у крайньому становищі, а інші музей.

Як відомо, крім південних західних, справді, від державних кордонів України, існують і «прозори» східні. У той бік офіційною магістраллю і тім затриманим на західних напрямках антикварів.

Торік митники було спробували організувати урочисту акцію передачі вилучених реліквій музеям і церквам західної України. Але з Москви надійшла сувороза вказівка відправити їх до «зо-

ресоно» столиці. Що я б було зроблено. Утім собі в купі «загона» запознаних шпертер безцінними речами. Подальша доля тих цінностей — у тумані. Митники і досі обурюються, що «сלאвонозиста фірма» «Зонітер-малюкомплекс» «кидає» ці речі на аукціон. Вони ж до заперечуються, хто їх там прибрало.

Бі іній бік — недосконалість експертної роботи над нашими історичними та культурними цінностями.

Маєте знати, що аласні ікони, картини чи той же чудесний серіал гомосексуальності коно вивозити за кордон, якщо не є дозвол експерти з Міністерства культури. І вивозити... Незаважаючи на те, що досвідчені митники, глянувши на річ тренованим оком, м'яко кажучи, сумніваються, чи справді це має художню або історичну цінність. Подібні ж тільки безштампи експерти вони затримували.

Сумніви сумнівами... Слов'яке експерти митниці не має (чому б не мати хоч на кілька митниць одної базової експертної лабораторії). Доходить заперечувати з Ужгороду працівників місцевого краєзнавчого музею.

Я розмовляв з директором з них Славиш, що незважаючи на основу роботу, такі відсутності на прохання митників і допомогли їм вивести. Але при цьому й самі обіцяють, адже попередню оцінку затриманим речам доходить вивести «на авось», акумуля, можливість їхні обміняти.

На митниці повідомили цікаву деталь: 43 ікони, вилучені в грудні 1991 року, вийшли з України за кордон тільки справі, тут оцінили аж на 16 тисяч 800 карбованців, а в Ленінграді — на 150 тисяч. Як не дивно, в Україні ж локальний аспект цих оцінок, розходження у 100 тис. карбованців (за цінами 1990 року) такі працівники, Олеса, коли загрозили, що кримінальна відповідальність настане, коли контрабанда «йде» на 10 тисяч карбованців (а де ж поправка на інфляційний шнур)?

Чи треба казати, що від усього цього потерпає не тільки держава, а й конкретна порадна людина. Зається, дрібниця — викидаючи за кордон на постійне місце проживання, людина чинить сує в декларацію асвє свій домашній скарб. І в тому числі малоприбуті, але докорі, істотні прагнення шукати. І тільки на кордоні вона дізнається, що це (напевне) художня цінність (а звідси і було зняти про це ранище?) і вивезено не підлягає.

Цього разу обійшлося без різких акцій. У Москві і реліквії після урочистої церемонії передачі їх представникам Національного історичного музею України, а саме храмам «показали» з Чона ближче до свого господаря — народу. Я бачив, як обережно пакували їх, пращивши музею. Бачив, як із сумом і полетістю зіткнути митники, які не мають умов для зберігання таких цінностей. Розумію і відомлення працівників СІВ України, котрі наполегливо заварювали цю «нашу» — передачу цінностей саме музею і храмам.

Але нотка неспокон у душі залишилася.

Анатолій БЕНЬ, спеціальний кореспондент «Голосу України».

Вотко Михайло КОЗЛОВСЬКИЙ. Р. С. Втора у Києві, у присутності керівників Міністерства культури, Митного комітету, СІВ України відлучили урочисту передачу доставлених із Чона реліквій Національному історичному музею України.

Голос України

Газета
Верховної Ради
України

Головний редактор
Сергій
ПРАВДНО

Редколегія:

Анатолій ГОРЛОВ
територіальні заступники
головного редактора
Олександр БІЛИЙ
заступник головного редактора

Олександр
СЕМЕЛНОВ
член-кореспондент
АН України

Володимир
КРАСИДОСЬКИЙ
оглядач, заступник
відомого культури

Леонід
САМОСІНКО
заступник головного редактора

Борис
СІДОРЕНКО
заступник головного редактора

Анатолій
СОЛОНСЬКИЙ
редактор «Відомостей
кореспондентської мережі»

Віталій СУДЯ
відомий журналіст
секретар

Газета виходить
з 1 січня 1991 року.

Засновник —
Верховна Рада України.

Адреса редакції:
252047
Київ, вул. Нестерова, 4

ТЕЛЕФОНИ:
Для довідки —
441-89-61
телефакс —
324-71-34

Відділ реклами —
441-89-44

Бюлетень —
441-83-71

Редакція розплате
ручними, поштами в першому
приблизному місячному.

Редакція не завжди
попідляє позицію авторів
публікацій.

Залишаємо за собою право
виражати мою
і скорочувати
матеріали.

Рукописи не повертаємо.

За точність викладення
фактів відповідальності
несе автор.

Листування з читачами
— тільки на сторінках
газети.

Перекладанням статей у
різні інстанції
редакція не задовольняє.

Звертайтеся, будь ласка,
безпосередньо до
відповідних органів влади.

Газета виходить
5 разів на тиждень.
Перші надії й повідомлення
українською і російською
мовами.

Індекс 60953
Забільний: тирин
у березні 263.497.

Комітет друку
визначив
«Преса України»
252047, Київ 47,
проспект Перемоги, 50.

Зак. 031044.
1 2 3 4 5 6 7 8 9

